சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கழுக்குன்றபுராணமென்னும்

சாதுருநாடகம்.

இலக்கணக்கடல்-சதாவதானம்

பெறை-ஜெகநாதப்பிள்ளையவர்கள்

இயற்றியது.

ஷெயார் மாணாக்கர்

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்து மகாவித்துவான்

சித்தாந்தசரபம்-அஷ்டாவதானம்

பூவை-கலியாணசுந்தரமுதலியாரவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டு,

காட்டூர்-வடிவேலுமுதலியாரவர்களால்

சென்னை-சூளை,

ஸ்ரீ லக்ஷ்மி நாராயணவிலாசம் பிரஸ்ஸில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

Registered Copy Right.

1910.

சிவமயம்.

சிறப்புக்கவி.

இந்நூலாசிரியர் மாணாக்கர்

வித்வான்

மாகறல்-கார்த்திகேயமுதலியாரவர்கள்

இயற்றியது.

விலக்கரியவிம்மிதம்பற்பலவிளங்கும்வேதமலைவிமலன்சீர்த்தி
துலக்கமுறுசுரகுருநாடகப்பனுவற்சொற்றிட்டான்றூயர்மெச்ச
இலக்கணநற்கடலாகித்தசாவதானப்பெயர்கொண்டிலங்குதூயன்
நலக்கமிருபேறைகருணீகர்மணிஜெகநாதநாவலோனே.

முத்தமிழ்முன்னயமனைத்துமேயமைந்துபத்திரசமுழுதும்வாய்ந்த
இத்தகையவரும்பெரியநாடகத்தையாராய்ந்திங்கினிதுதந்தான்
சத்தியந்தேர்சித்தாந்தசரபமெனுமட்டாவதானிபூவைச்
சித்திரகர்க்கலியாணசுந்தரநற்கவிராஜசிங்கமாதோ.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கழுக்குன்ற புராணமென்னும்

சுரகுரு நாடகம்.

விநாயகர்காப்பு-சங்கராபரணம்.

சுராதியரெங்களுந் துதிசெய்கழுக்குன்றப்
புராணவிலாசத்தைப்பொன்னணி-விராவும்
திறைவன் சுரகுரு தன்றாய்கதையாற்சொல்வேன்
இறையைங்கரன்றுணைகொண்டே.

வேதகிரீசர் துதி.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

குவலயத்திற்கடன்மல்லைத் * தலவாழும்புலியோடுங்கழிகொள் சோழத், தவனன் வமிசத்துவந்தசுரகுருராஜன் கதையால்சதுர் வேதங்கள், சிவனிருப்பைவெளிப்படுத்த மலைவடிவாய்வந்த சரித்தி ரத்தையிந்நாள், அவனருளா லவன்புகழையெடுத்துரைப்பேனுன் ரோர்கட்டளைக்குள்ளாயே.

மலைசொக்கநாயகி துதி.

வேறு.

மிக்கவேதாகமங்கள்விளம்பியபொருள்முச்சோதி
முக்கணுப்பெற்றமூர்த்திமுதலவன்பாமன்சம்பு
பக்கமேயிருக்கவேதப்பருவதந்தனிலேவந்த
சொக்கநாயகியார்பாதத்துணையடிபோற்றுவேனே;

பக்தவச்சலேசர் துதி.

வேறு.

திருவமிருங்கழுக்குன்றத்தலந்தனிலேநந்தியையுங்கழுகும்பட்சி
உருவமுடைக்கழுகுகளையுந்தவத்தர்தங்களையுமுலகங்காக்க
வருவளவன்றன்னையுமெம்போல்வாரையுங்காக்கவந்தவேதப்
பருவதத்தினடிவாரபக்தவச்சலப்பெருமான்பதங்கள்போற்றி.

---

* கடன்மல்லையென்பது மாவலிபுரம்.

திரிபுரசுந்தரியம்மை துதி.

இச்சைமுதலாகியதாஞ்சத்திகளி லருளவாயெழுந்தேயன்பு
வைச்சசிவக்கொழுந்தினிடப்பாகத்தைமுன்பெற்றுவடிவந்தன்னில்
கச்சுடனேகோதைவிளங்கிடப் பாதியுருக்கொண்டகௌரியாகி
முச்சகமும்போற்றிசெய்யுந் திரிபுரசுந்தரிபதத்தைமுன்னுவேனே.

வண்டுவனப்பிள்ளையார் துதி.

பண்டுசெய்ததீவினையாற்புறமதத்திற் * சார்ந்தமனப்பாங்கை யென்னில், கண்டுமனம்பொறாதாகி நேர்பொன்றுலெனைத்திருப்பிக் காத்தவன்பால், தொண்டுசெயவேபணித்துச் சைவநெறியிற்பிறழாத்துணையைத்தந்த, வண்டுவனவேழத்தின்மலரடியை யனுதினமும் வழுத்துவேனே.

சுப்பிரமண்யர் துதி.

குயிலேறுமாஞ்சோலையொடு தடமுகிலவுகழுக்குன்றந்தன்னில்
எயிலேறுமாலயத்தென்புறக்கோபுரத் தொருபாலிருந்துகூர்மை
அயிலேறுசெங்கரத்தெம்மாறு முகத்தொடுவிளங்கியழகுவாய்ந்த
மயிலேறும்பெருமாளையனுதினமு மறவாமல்வழுத்துவேனே.

சரஸ்வதி துதி.

வேறு.

வேதமாமலையில்வந்த வித்தகனருள்விலாசக்
கோதறுலீலைதன்னிற் குவலயந்தனிலேயார்க்கும்
ஆதாரமுடனேசொல்ல வருங்கலைப்பிராட்டியார்தம்
சீதமாமலர்ப்பதத்தைச் சிந்தையில்வழுத்துவேனே.

சமயாசாரியர்கள் துதி.

மால்வரன்முதலானோரு மற்றுளமுனிவர்யாரும்
சால்வராவன்பிலாமே சந்ததம்வருந்தியன்பர்
போல்வராயிலமேயென்று புழுங்கநன்னெறியைக்காட்டும்
நால்வர்கள்துணைபொற்பாத நாண்மலர்போற்றிபோற்றி.

---

* புறமதாவது பிரமசாஜத்தினை.

அவையடக்கம்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

பவசரித்திரத்தைநாடும் பான்மையினோர்களுக்குச்
சிவசரித்திரத்தையன்புசேர்சூரகுருவேந்தன்றன்
நவசரித்திரத்தாற்சொல்வே னல்லறிவுடையமெய்மைக்
கவசரித்திரத்தையெள்ளார்கலந்திதைக் கொள்ளுவாரே.

இதுவுமது.

பல்லவி.

பைரவி-சாப்பு.

பொறுத்தருள்புரிவீரே பெரியோரேநான்
புத்திரனென்றறிவீரே.

அநுபல்லவி.

விருத்திகழுபூஜிக்கும் வேதமலைச்சரிதம்
விளங்கநாடகமாக விளம்புமென்றப்பிதம். பொறு

சரணங்கள்.

பன்னுநந்தீசனற்சனற்குமாரர்மார்க்கண்டேயர்
பாடுநாரதன்பால்விண்டு
விதியாயுரைத்தபடிசூதர்சவுனகர்க்கு
விளம்பினார்முறையாகப்பண்டு
மேவுதமிழ்நாட்டோருக்காகவந்தகக்கவி
வீரராகவன்சொன்னதுண்டு
முதிர்சுவையாகக்கற்றோயலங்காரநன்மை
முற்றுமிருக்கும்படிசொன்னார்கள்வன்மை
இதிலேயவ்விதப்படிநவரசத்தின்றன்மை
எள்ளளவுமில்லாமலேயிசைத்தேனென்றன்புன்மை. பொறு

முத்தமிழ்தனிலேநாடகமானதெவருக்கும்
முக்கியமாய்ச்செய்யுநேத்திரானந்தம்
முறையாய்த்தருவதென்றுசிவபத்திமிகுந்தோர்க்காய்
மொழிந்தேனிதிற்பிழையனந்தம்
உத்தமர்கண்டாலுஞ்சிவகதையிதுவென்றே
உள்ளங்களிப்பரவர்சொந்தம்

இத்தரைதன்னிலேநானெட்டுமிரண்டறியேன்
எழுத்துச்சொற்பொருளேனுக்கின்னதென்றறியேன்
அத்தனைக்கல்லாதபேர்க்குள்ளுநானவறியேன்
ஆனாலுமுங்கள்கைக்குழந்தைசின்னஞ்சிறியேன். பொறு

வேதகிரீசர் தோத்திரம்.

பல்லவி.

வேதகிரிநாதாவுனதுபாத நம்பினேன்.

அநுபல்லவி.

சீதமதிகங்கைகொன்றை செஞ்சடையிற்றரித்த வேத

சரணங்கள்.

பாலன்மார்க்கண்டனுக்காகக் காலனையுதைத்தாய்
ஞாலம்புகழ்வாதவூரருக்கு நற்பதமளித்தாய். வேத

புந்துக்காகவந்தவிந்திரனைப் பாசரைவைத்தாய்
வந்தசுரகுருவுக்கு வரமிகவளித்தாய். வேத

சாலோகசாமீபசாரூப சாயுச்சியந்தருவாய்
பூலோககைலாசமெனு மிவ்வூரில்வருவாய். வேத

அத்தனேகைலாசவாச நித்யசுவரூபா
பக்தன்செகநாதனுக்கருள் பார்வதிபாகா. வேத

கடவுள் வணக்கம்.

நாட்டை-திரிபுடை.

மறைகள்மலியணைவளர் அதனெனுமகுடசிரசெனவரு பரம
னைது,தரையினிலவுசரிதையை நாடகத்தமிழிலுரைசெயவே-ஆ-ஆ,
குறைதபுத்தெமக்கருள அகமகிழ்கொண்ட கரிமுகவண்டுவனப்பிள்
ளை,நறைமலர்ப்பதவிணையென்மனத திலெந்நாளுமாந்துணையே-செய
-செயா.

பரவுபுகழ்மிகுசோழகுலமகிபதியெனுங் குணநிதிபாஞ், சுரகு
ருவிரவுசரிதையின் வேதமலையருள்விலாசமதுசொலவே-ஆ-ஆ,அர
வுநதிபுனையமலன்விமலை சங்காழியரிதிரு[illegible]கலைமகள், உரவுசெ
ய்தெய்வயானையொடுவள்ளி யுயர்பதந்துணையே-செய-செயா.

வந்திப்போர்பவமாற்றியருள்வேதமலைக்கொழுந்தெனவந்தசங்ரன், விந்தையாகவிளங்குமகுத்வவிலாசமது சொலமே-ஆ-ஆ, நந்திகேசர்சண்டேசர்சம்பந்தர்நாவுக்கரசர்நாவலூரரொடும், அந்தவறுபத்துமூவர்வாதவூரர் அடிகளடிதுணையே-செய-செயா.

OFFICE OF THE REGISTRAR OF BOOKS, REGISTERED 7-MAR 1910 MADRAS.

மங்களம்.

இ-ம்-காண்டா-தா-ம்-ஆதி.

பல்லவி.

நிகமாசல சுபமங்களம்
நித்தியசுவரூபா மங்களம்.

சரணங்கள்

ஜகத்காரண சிவசங்கர-கங்கா
தர அகளங்கா மங்களம். நிக

சந்த்ரசடாதரா சர்ப்பாபரணா
சரோஜசரணா மங்களம். நிக

சுபுத்ரி திரிபுரசுந்தரிமோகா
சூலபிணகா மங்களம். நிக

வரசுரகேசவ வந்திதபாதா
மாயாதீதா மங்களம். நிக

ஜெகநாதபக்தவிருதய நிவாசா
ஜெயஜெகதீசா மங்களம். நிக

விநாயகர் பொது-விருத்தம்.

இ-ம்-சாவேரி.

சுவையமுதெனவேதோன்றுஞ் சுரகுருசோழராஜன்
கதையினைப்பாடியாடுங் கவினுளசபையினின்று
சிதைவிலாத்துணையைச்செய்யச் சிந்துரானனத்தினோடு
தந்தையன்புபூத்தவே கந்தர்தருமிதோவந்தாரே.

தரு-இ-ம்-சாவேரி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

வண்டுவனப்பிள்ளையார் வந்தார்-சபைதனிலே
வண்டுவனப்பிள்ளையார்வந்தார்.

அநுபல்லவி.

விண்டுவுடனேமலர் வேந்தனுநினைந்துதிக்கும்
வேதமலைதனிலே மேவுங்கதலிவண்டு. வண்டு

சரணங்கள்.

டாதிமாமதியை ஓதுநாகமதை
சீததாமலை ரோடுதூஅறுகை
பூதிஆரமதை மீதிலேபுனையும்
ஆதிதேவரெனும் ஆகுவாகனராம். வண்டு

பின்னைநாளொரு முன்னைநாளிலுரை
துன்னுமாசுணம தென்னவேயிலகு
மன்னுசாபமது பின்னமாகவருள்
உன்னியாருமறை பன்னுநாயகராம். வண்டு

கட்டியக்காரன் விருத்தம்.
இ-ம்-மோகனம்.

தாக்கிடும்பிரம்பும்வெள்ளி தண்டமுங்கையிற்கொண்டு
தேக்குச்சல்லடமுங்கட்டிச் சிறந்தவரெவருமெச்சித்
தூக்குமாபுகழைவாய்ந்த சுரகுருராஜன்வாசல்
காக்குநற்சிங்கக்குட்டி கட்டியன்வருகிறனே.

தரு-இ-ம்-மோகனம்-தா-ம்-ஆதி.
பல்லவி.

கட்டியக்காரனும்வந்தான்-சபைதனிலே
கட்டியக்காரனும்வந்தான்.

அநுபல்லவி.

எட்டிப்பேசுவோரை அதட்டிமூக்கில்கைவைத்து
எச்சரிக்கைஎச்சரிக்கை எச்சரிக்கையென்றுசொல்லி. கட்டி

சரணங்கள்.

கண்டவுடன்சிரித்துக் கண்களையேநெரித்து
மண்டிபோட்டுச்சிரித்து மார்பதக்கம்பரித்துப்
பண்டிப்பாகைத்தரித்துப் படபடத்தார்ப்பரித்துப்
ப்ராக்குபராக்கு பராக்குஎன்றுசொல்லி. கட்டி.

சிவநாமத்தையேவிண்டு செபதபத்தோடுதொண்டு
செய்யுமன்பரைக்கண்டு சேராமலேமிரண்டு
தவறுமவரைத்தண்டு தாக்கக்கைதனில்கொண்டு
சத்துசத்து சத்துஎன்றுசொல்லி. கட்டி

கட்டியக்காரன் வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் அகண்டபூமண்டலங்களை யெல்லாம் ஏகச்க்ராதிப்தியாய் ஒரு குடையின் கீழ் அரசாட்சி செய்கின்ற சோழவம்சாதிபதியாகிய சுரகுருமகாராஜன் கொலுவிற்குவருகிறவிதங் காண்க.

இராஜன் விருத்தம் இ-ம்-தோடி.

வீரகுளமந்த்ரிசூழ வேந்தர்கள்சூழமற்றும்
தீரகதபிரதானிசூழச் சுபஞ்சொல்லந்தணர்கள்சூழ
ஆரசனுமகண்டபூமண்டல மொருகுடைக்கீழாளும
சுரகுருசோழராஜன்சொலுஞ் சபைவருகின்றனே.

தரு-இ-ம்தோடி-தா-ம்-ஆதி

பல்லவி

சுரகுருராஜன்வந்தான் கொலுசபைக்கு.

அநுபல்லவி

மரகதகுதிரைத்தேர் வருகதிரவன்குல
மன்னனுத்தமசோழ வம்சமென்னுநல
மரபுதழைக்கக்கடல் மல்லையாகியஸ்தல
வாசனுல்லாசன் விசுவாசனேசனதுல. சுர

சரணம்

சிரத்தில்மகுடந்துலங்க வாகுவலயம்
சேர்ந்தபுஜத்திலிலங்க
உரத்தில்மதாணியலங்க-திசைமன்னர்கள்
உள்ளுமிகவுங்கலங்க

வரத்தில்மிகுந்ததெய்வ மகிமையெல்லாம்விளங்க
வலதுபுஜத்தில்புலி மன்னுங்கொடிதுலங்கத்
திரத்துடன்பலபல வாத்தியமுமுழங்கத்
திசைதொருமாக்தர் கீர்த்திகளைவழங்க. சுர

இராஜன் விருத்தம்

இ - ம் - கேதாரகௌளம்

மாதமும்மாரிசூழ மாதவத்தவர்கள்வாழ
மாதர்கற்புடைமைவீற மாந்தர்கள்தருமந்தேற
மாதங்கவரசருக்கு வாழ்வுதாழ்விலாதிருக்க
மாதவன்சிவனைமேத்தி வாழ்த்துவோம்போற்றிபோற்றி.

வசனம்

மாதந்தோறு மும்மாரிபெய்யவும், மகரிஷிகளெல்லாரும் வாழவும், மாதர்கள் கற்புவிளங்கவும், மனிதர்கள்செய்யுந் தருமம் ஓங்கவும், இந்த ராஜசம்பத்து குறைவில்லாதிருக்கவும், பார்வதியுடன் கூடிய பரமசிவனை நாம் தினந்தோறும் துதிசெய்யக் கடவோம்.

மந்திரி விருத்தம்,

உரகுதன்சிரசிலாழ வுலகொருகுடையிற்சூழ
விரகுளமுனிவர்நாளும் விளங்கலைமல்லையாளும்
வரகுணமிருந்தசோதி வம்சத்தில்வந்தகியாதி
சுரகுருராஜனேயுன் றனையடிபோற்றிபோற்றி.

வசனம்

இந்த உலகமானது ஒருகுடையின் நிழலிலே விளங்கும்படி சூரியவம்சத்தில் வந்து கீர்த்தியோடுங்கூடிய மல்லாபுரியை அரசாட்சிசெய்கின்ற சுரகுருமகாராஜனே சரணம் சரணம்.

கட்டியக்காரன் விருத்தம்

பின்னிடச்சத்துருக்கள் பிறங்கியதோளாபோற்றி
மன்னர்கள்மகுடகோடி வணங்கியவாளாபோற்றி
கொன்னமர்ந்திலகுந்தூய குணவல்லிமணாளாபோற்றி
நன்னரிவ்வுலகையாளும் நரபதிபோற்றிபோற்றி.

வசனம்

சத்துருக்கள் வணங்கும் தோள்களையுடையவரே சரணம், இராஜர்களெல்லாம் வந்து வணங்கும் பாதங்களையுடையவரே சரணம், பெருமைபொருந்திய குணவல்லி மனதிற்கு உகந்தவரே சரணம், இவ் வுலகத்தையாளும் இராஜாதிராஜனே சரணம் சரணமையா.

OFFICE OF THE REGISTRAR OF BOOKS REGISTERED 4 - MAR 1910 MADRAS.

இராஜன் தேசவிசாரணை.

இராஜன்—மாதமும்மாரிபெய்வதா உலகத்து
மனிதரெல்லாம் க்ஷேமமா ?

மந்திரி — மகிபனேமாதமும்மாரி பெய்வதொடு
மனிதரெல்லாம் க்ஷேமமே.

இராஜன்—நாதகீதத்திஞெடு தேவாலயப்பூஜை
நன்ருய் நடக்கின்றதா ?

மந்திரி — ராஜாதிராஜனே நித்தியநைமித்தியமும்
நன்ருய்நடக்கின்றது.

இராஜன்—ஆதரத்துடன் வேதஅந்தணர்தவருமல்
அறுதொழிலையும் செய்கிருரா ?

மந்திரி, — அண்ணலே சூரியனுதிக்குமுன்னிராடி
அறுதொழிலையும் புரிகிருர்.

இராஜன்—பேதமில்லாமலே பாவைமிருகங்களும்
பிரியமாய் வாழ்கின்றதா ?

மந்திரி — பேசுவயிரங்களில்லாமலே உயிரெலாம்
பெரிது வாழ்கின்றதையா.

இராஜன் விருத்தம்.

இ-ம்-தோடி

குவலயந்தனிலேமிக்க குணமுள்ளமந்திரிமாரே
எவருமேயதிசயிக்க இசைலயபாவத்தோடும்
நவரசமாகவாடும் நாட்டியக்கணிகைமாரை
தவறில்லாதுடனேயென்றன் சபைக்குநீர்வருவிப்பீரே

வசனம்.

வாருமந்திரி! இராகபாவதர்ளங்களை நவரசவலங்காரத்தோடுபொருந்தி எல்லோரும் ஆச்சரியப்படும்படிநடனம்செய்கின்றநாட்டியப்பெண்களைநமது சபைக்கு அழைப்பிக்கவேண்டும்.

மந்திரி கட்டியகாரனுக்குச் சொல் விருத்தம்

இ-ம்-ஆனந்தபைரவி

பட்சமாம்நமதுராஜன்-கட்செவிகளிக்கவேண்டி
லட்சணக்கணிகைமாரை-இட்சணம்வருவிப்பாயே.

வசனம்.

அகோ கட்டியக்காரா நம்முடைய ராஜன் குறிப்பின்படி நாட்டிய லட்சணம் தெரிந்தநாடகப்பெண்களை இப்போதே அழைத்துவாரும் பிள்ளாய் கட்டியக்காரா.

கட்டியக்காரன் வசனம்.

அப்படியே செய்கிறேனையா.

ஷை வசனம்

யாரையா சூத்ரதாரிகளே! நாட்டியப்பெண்களை இராஜசபைக்கு உடனே வரச்சொல்லுங்கள் ஐயா.

பொது விருத்தம்

இ-ம்-ஆனந்தபைரவி.

மகிதலமெல்லாங்காக்கும் மகிபனும்சோழவம்சம்
சுகிர்தமேவிளங்குநல்ல சுரகுருபதிசபைக்குச்
சிகியெனநடையினோடு சிங்காரமாகவேதான்
புகழ்தருநடனமாதர் பூரிப்பாய்வருகின்றாரே.

தரு-இ-ம்-கமாஸ்-தா-ம்-ஆதி.

பல்லவி.

நாட்டியப்பெண்கள்வந்தார் இராஜசபைக்கு
நாட்டியப்பெண்கள்வந்தார்

அநுபல்லவி.

மேட்டிமையோடுதபவிரதமௌனியரும்
விஞ்சையருஞ்செஞ்சரணம் தஞ்சமெனக்கெஞ்சிவர- நாட்டி

சரணங்கள்.

சோதிமதிவதனம் சொர்னகும்பஸ்தனம்
ஓதிமத்தினடை உண்டில்லையென்னுமிடை- நாட்டி

தீதில்கமலவிழி தேன்போன்றநல்லமொழி
தெண்டிகையில்பண்டமிர்தம் கொண்டவடிவந்திரண்டு- நாட்டி

அணிகள்விளங்கபன்ன அரிதாகியசொர்ன
மணிமேகலைகள்துன்ன மார்பில்பதக்கமின்ன- நாட்டி

இணிபுஷ்பமாலைமன்ன தேவமாதர்கள்என்ன
சித்தினியில்பத்மினிகுணத்தினில் மிகுத்துவரு- நாட்டி

தரு-இ-ம்-இந்துஸ்தானிகாபி-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

காமலாகிரிமீறுதே மோகமீறுதே.

அநுபல்லவி.

மாமதிகாய மதனம்புபாய- காமலா

சரணம்.

வண்ணமுலையிரண்டும் விம்மநெஞ்சம்விம்ம
தென்றலுலாவதிங்குயில்கூவச்
சித்திரப்பட்டாடைசோர ஊளைசோரக்
கடல்முரசார்க்கக் களிவண்டுபோர்க்கக்
கலந்தகலவையதுபொரிய முத்துபொரியசோருதே- காமலா

இராஜன் விருத்தம்.

இ-ம்- ஆனந்தபைரவி.

நாட்டியமந்திரிமாரேநவிலுவன்கேளீரிந்த
நாட்டியப்பெண்கள்செய்தநடனத்தைநாமகிழ்ந்தோம்
தாட்டியாயவர்களுக்குத்தனமுநற்கனமுந்தந்து
வாட்டமில்லாமலேதான்மகிழ்ச்சியாயனுப்புவீரே.

வசனம்.

வாருமந்திரி! நமது சபையில்நாட்டியஞ்செய்த கணிகைமாதருக்கு நல்ல வெகு மானஞ்செய்து அனுப்புமையா மந்திரி.

மந்திரி விருத்தம்.

இ-ம்-மோகனம்.

உக்ரகட்டியக்காராகேள்-பொக்கிஷக்காரன் தன்னால்
தக்கதாம்வெகுமானங்கள்-இக்கணஞ்செய்குவாயே.

வசனம்.

அகோவாரும்பிள்ளாய் கட்டியக்காரா! பொக்கிஷத்திற்குப்போய் தக்க வெகுமானங்களை இந்த நாட்டியப்பெண்களுக்குங் கொடுத்தனுப்பும் பிள்ளாய் கட்டியக்காரா.

கட்டியக்காரன்வசனம்.

இராஜாதி இராஜனுன சுரகுருமகாராஜன் சபைக்குப் பயிரிடுங்குடிகள் வருகிறவிதங் காண்க.

குடிகள் விருத்தம்.

இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை.

விண்ணவர்கள்முனிவர்யாரும்வியந்திடமறையோர்காணும்
நண்ணியவாசிகூறநானிலந்தன்னைக்காக்கும்
சுண்ணநற்கலவைப்பூசுஞ்சுரகுருசபையைநாடிப்
பண்ணையைப்பண்படுத்திப்பயிரிடுங்குடிகள்வந்தார்.

தரு-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-சாபு-தாளம்.

பல்லவி.

குடிகள்வந்தாரே பயிரிடுங்குடிகள்வந்தாரே.

அநுபல்லவி.

படிதனில்பூ பாலர்முடிக்கும்
படிசொர்ணமணி முடியைக்கொடுக்கும். குடி

சரணங்கள்.

கற்றவர்தங்களுக்குப் பொருள்தந்து
காத்திடவேகங்கை வயற்றிற்பிறந்து
கொற்றமுடையசெங் குவளையணிந்து
கொன்றைசூடுங்கழுக் குன்றனைப்பணிந்து- குடி

வெள்ளைக்கொம்புப்பாகை தலையில்சூடி
வேஷ்டியுத்தரியம் விளங்கநீடி
உள்ளப்பயிரை மிருகங்கள்கூடி
ஊறுசெய்யுமுறை கூறும்படியோடி குடி.

குடிகள்முறையிடுவது.

இ - ம் - சாமா - தா - ம் - சாபு.

காட்டுமிருகங்கள் நாட்டில்பயிரழிக்கும்
காலமும்வந்ததையோ காவலா ! காவலா ! காவலா !

கூட்டும்பயிரைப்பற்றிக் கூட்டங்குட்டியுடனே
கூடியழிப்பதையா கொற்றவா ! கொற்றவா ! கொற்றவா !

வெய்யசெம்புலிகளும் பையக்கரடிகளும்
வீறியத்துமீறிற்றே வேந்தனே ! வேந்தனே ! வேந்தனே !

செய்யும்பயிரையினிக் கொய்யவிடமில்லாமல்
செய்துவிட்டதையோ செம்மலே ! செம்மலே ! செம்மலே !

மானும்நரியும்காட்டு யானையும்வானரமும்
வந்துசூழ்ந்துவிட்டதே மன்னவா ! மன்னவா ! மன்னவா !

பானிமேலேயிருக்கும் தானியதவசத்தைச்
சூனியமாக்குதையோ பார்த்திபா ! பார்த்திபா ! பார்த்திபா !

விருத்தம்.

வனந்தனிற்பன்றியாலும்மற்றுளவிலங்கினாலும்
தினந்தினம்பயிர்களெல்லாஞ் சேரவேயழிவதென்று
சினந்தவிர்குடிகள்வந்து சேர்ந்திதோவோலமிட்டார்
மனந்துடிக்கின்றதோ மந்திரியேயென்செய்வேனே.

பியர்கு.

பல்லவி.

ஓலமிட்டவர்கள்யாரிங்கே
சாலஞ்செய்யாமலேபார்- இந்த ஓல

சரணங்கள்.

என்னகுறைவானாலும்எதுமறைவானாலும்
இன்னதெனச்சொல்லார்களேகுடிகள்
முன்னம்வந்துநில்லார்களே- இந்த ஓல

தம்மாலும்பொறுக்காமல்சட்டங்கள்மறுக்காமல்
நம்மண்டைகுறையிட்டார்வந்து
விம்மிவிம்மிக்குறைபட்டார்- இந்த ஓல

வெல்லுமேழியைப்பிடித்துவேண்டியதெல்லாம்விளைத்து
புல்லுயிருங்காத்திடுவார்வந்து
சொல்லுநம்மைப்போற்றிடுவார்- இந்த ஓல

இராஜன் விருத்தம்.

இம் - ஆனந்தபைரவி.

மதியுள்ளமந்த்ரிமாரேவாசலைத்தேடிவந்து
முதியவர்வருத்தத்தாலேமுறையிடுங்கூச்சல்கேட்டேன்
அதிசயமாகக்கேட்டதாகையாலுடனேநீபோய்
சதிரிசமில்லாவென்றன்சமுகத்துக்கழைப்பிப்பாயே.

வசனம்.

வாருமந்திரி! நம்முடையவாசலைத்தேடிவந்து யாரோ சிலபேர் வருத்தத்தாலே முறையிடுவதைக்கேட்டேன். இப்படி முறையிட்டது இதுவரையிலுமில்லை இது ஆச்சரியமாகவிருக்கிறது. ஆகையால் நீ யுடனே அவர்களையென் சமுகத்திற்கு அழைத்துவரச்சொல்லவேண்டும்ஐயாமந்திரி.

மந்திரி விருத்தம்.

இ - ம் - ஆனந்தபைரவி.

கட்டியக்காராகேளாய்-கஷ்டத்தாலெமதுவாசல்
கிட்டியேமுறையிட்டோரை-சட்டமாயழைத்திடாயே.

வசனம்.

அகோவாரும்பிள்ளாய்கட்டியக்காரா! நம்முடைய இராஜசபையில்வந்து யாரோ முறையிட்டார்கள் அவர்களை இராஜசமுகத்திற்கு அழைத்துவாரும் பிள்ளாய் கட்டியக்காரா.

கட்டியக்காரன் வசனம்.

நீங்கள் யாரையா! இங்கே கூச்சல்போடுகிறது இராஜன் அழைத்துவரச்சொன்னார் வாருங்களையா குடிகளே.

குடிகள் விருத்தம்.

இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை.

மன்னனேசரணஞ்சூர்யவம்சனேசரணம்நந்தாப்
பொன்னனேசரணமகேதுப்புலியனேசரணஞ்சோழச்
சென்னியேசரண்மெங்கள்செய்ப்பிலார்பயிரையெல்லாம்
துன்னியேவிலங்கின்கூட்டஞ்சூழ்ந்திட முறையிட்டோமே.

வசனம்.

இராஜாதிராஜனே! சரணம் சூர்யவம்சத்தவரே சரணம், கெடாதசம்பத்துள்ளவரே சரணம், புலிக்கொடியுடையவரே சரணம், சோழகுலத்தவரே சரணம், எங்கள் வயலிலிருக்கின்ற பயிரையெல்லாம் காட்டுமிருகங்கள் வந்து அழிப்பதால் முறையிட்டோமையா மகாராஜனே.

தரு-இ-ம்-சாமா-இந்துஸ்தானி

தாளம்-ரூபகசாபு.

மேதினியினீதிசெலுத்தும் வேந்தர்வேந்தனே
நீதில்லாமலெம்மையாளுஞ் சித்தசாந்தனே.
சூர்யவம்சம்விளங்கவந்த சோழராஜனே
கார்யசித்தியாகச்செய்வீர் கனவிலாசனே.
விளையும்பயிரைக்காக்கவேணும் வியாக்ரகேதனு
தினகரனேகருணைபூத்த திவ்வியசாதனு.
மானிலத்திலெங்களுக்கு வந்ததொல்லையே
தானுரைக்கவேறுகதி தானுமில்லையே.
நாட்டுப்பயிரைக்காட்டுமிருகம் நாசமாக்குதே
கூட்டுந்தான்யமெல்லாமின்று கொள்ளைபோகுதே.

இராஜன் விருத்தம்.

இ-ம்-ரேகுபதி.

எங்களாலொருதீங்கில்லை யெங்கட்குமுன்னோராகும்
தங்களாலொருதீங்கில்லை சதிருடன்பயிர்கள்செய்யும்
உங்களாலொருதீங்கில்லை யுயர்குடியாளரேயிரு
கங்களாலொருதீங்கில்லை கடவுளின்செயலிதாமே.

வசனம்.

வாருங்களையா குடிகளே! காட்டுமிருகங்கள் அத்து கடந்து நாட்டில் வந்து பயிரழிக்கும்படி நாங்கள் ஒரு பாவமும்செய்ததில்லை, எங்கள் முன்னோர்களும் செய்ததில்லை நீங்களும் குற்றம்செய்யவில்லை நடந்தது ஈஸ்வரன் செயலாக விருக்கிறது குடிகளே.

இராஜன் விருத்தம்.

இ-ம்-மத்தியமாவதி.

சொற்படிநடக்குந்தேர்ச்சித்துணைவரேகேளீரிந்த
நெற்படியுழவர்கொள்ளும்நிலைதனக்கென்னசெய்வேன்
நற்படியவர்களுக்கு நயஞ்சொல்லியனுப்பிவிட்டு
விற்படிந்திட்டகையர்வேடரையழைத்திடீரே.

வசனம்.

கேளுமந்திரிமார்களே! இந்தக் குடிகள்படும் வருத்தத்திற்கு நானென்னசெய்வேன்நல்லவிதத்தில்தானே அந்தக்குடிகளுக்கு நயவசனம்சொல்லியனுப்பிவிட்டு வேடர்களை அதி சீக்கிரமாக வரவழைக்கவேண்டுமெந்திரி.

மந்திரி விருத்தம்.

இ-ம்-ரேகுபதி.

கொலுதனிற்காத்திருக்குங்கோலகட்டியனேகேளாய்
அலைத்திடும்விலங்கின்கூட்டமழிப்பதாலழைக்கச்சொன்னர்
வலைப்படும்படியாய்வில்லும்வாளையுங்கையிற்கொண்டு
கொலைத்தொழில்புரியும்வேடக்கூட்டத்தையழைத்திடாயே.

வசனம்.

அகோவாரும்பிள்ளாய் கட்டியக்காரா! மிருகங்கள் பயிரையழிப்பதால் நமது ராஜன் வேடர்களை யழைத்துவரச்சொன்னர். உடனே யழைத்துவாரும்பிள்ளாய் கட்டியக்காரா.

கட்டியக்காரன் வசனம்.

அப்படியே செய்கிறேனையா சுவாமி.

ஷை வசனம்.

ஆரடா அடா வேடர்களே! நமது இராஜ்யத்திலுள்ள பயிர்களையெல்லாம் காட்டுமிருகங்க ளழிக்கின்றதாம். அவைகளை வெட்டவேண்டியதாகும்படி இராஜன் அழைத்துவரச்சொன்னர். உடனே நீங்கள் வலைகளையும்வில்லையுமெடுத்துக்கொண்டு நாய்களோடு சீக்கிரமாக வாருங்களடா வேடர்களே.

ஷை வசனம்.

அகோதெப்படியென்ருல் வேடர்கள் சபைக்குவருகிறவிதங் காண்க.

வேடர்-விருத்தம்-இ-ம்-ரேகுபதி.

சக்கராபதியின்சொல்லைத் தலைமீதிற்ருங்கிக்காட்டில்
மிக்கசேவகமேசெய்யும் வேடர்களெழுந்திருந்து
சிக்கடும்வில்லும்வாளும் திரட்டியேநாய்களோடு
கொக்கரித்தார்பரித்துக் கூட்டமாய்வருகின்ருரே.

தரு-இ-ம்-தோடி-தாளம்-ஆதி.

வேடுவர்நாங்களே மலையில்வாழும்-வலை
விரித்துவில்லைப்பருத்துக் கொக்கரித்துமிகச்சிரித்துவரும் வேடு

கோடுமலையுங்காடுங் குலுங்கிக்கிடுகிடென்னக்
குதித்து மிகக்கதித்து மனங்கொதித்துச் சம்மதித்துவரும் வேடு

பீறிமுள்ளுக்காரோடு சீறிவருமபன்றியைப்
பிடித்து மிகக்கடித்து எலும்பொடித்து இரத்தங்குடித்துவரும் வேடு

சிங்கம்புலிசிறுத்தைத் தங்குங்குகைபுகுந்து
தேடி மகிழ்ந்தோடி உறவாடி விளையாடிவரும் வேடு

கரடியோடுசெந்நாய் கழுதைக்குட்டிகளைக்
கட்டி அறவெட்டித் தொடைதட்டிச் சபைகிட்டிவரும் வேடு

வேடர்-விருத்தம்-இ-ம்-சாவேரி.

கொற்றவாசரணமிந்தக்குவலயந்தன்னையாளும்
நற்றவமுடையசோழராஜனேசரணங்காட்டில்
உற்றசேவகமேசெய்யுமோதியவெம்மையிங்கே
மற்றினியழைத்தகாரியம் வண்மையாயுரைசெய்வீரே.

வசனம்.

மகாராசனேசரணம் சோழராஜனேசரணம் காட்டில் தங்கள் உத்தரவின்படி சேவகம் செய்கிறவெங்களை யழைத்தகாரியத்தை அருள்செய்ய வேண்டும் மகாராசனே.

இராஜன்-விருத்தம்-இ-ம்-ரேகுபதி-அடாணா.

வேட்டக்காரர்களேநீங்கள் விரைந்ததிவேகமாகக்
கூட்டக்காரர்களாய்வந்து கொக்கரித்தாடியோடிக்
காட்டினில்நன்செய்புன்செய் கனக்கவேபயிர்கள்செய்யும்
நாட்டையுமழிக்குமந்த நவில்விலங்கொழிப்போம்வாரீர்.

வசனம்.

ஆரடா அடா வேட்டைக்காரர்களே காட்டிலிருக்கும் மிருகங்களிப்போது நாட்டிற்குவந்து பயிர்களையெல்லாம்அழிக்கின்றதும் நாம்வேட்டையாடப்போகலாம் வாருங்களடா வேட்டைக்காரர்களே.

தரு-இ-ம்-அடாணா-தாளம் ஆதி.

பல்லவி.

வேட்டையாடுவோம்வாரீர்:-அதி
வீரர்களே ரணசூரர்களே வன வேட்டை

அநுபல்லவி.

கோட்டைசூழ்மல்லாபுரி நாட்டையழிக்குமந்தக்
கோலமிருகங்களை ஜாலசகுந்தங்களை வேட்டை

சரணங்கள்.

கரடிசிங்கமுயல் வாட்டலாம்புலி
கழுதைக்குடத்திசொன்று கீட்டலாம் வேட்டை

விரவுமுள்ளுபன்றியை வீட்டலாம் மலை
மேழுமதகரியைதாவுருமைழநரியை வேட்டை

வேடர்கள்-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

கடம்பனேவாடா வோடுங்கலைமானைத்தடுக்கவேண்டும்
இடும்பனேயங்கேநில்லு எழிற்பன்றிமறிக்கவேண்டும்
கொடும்பல்லாபதுங்கிப்பக்கிக்கூட்டந்தைப்பிடிக்கவேண்டும்
படும்படிவலையைநாலு பக்கமுங்கட்டுவோமே.

வசனம்.

அடேகடம்பா அந்தமானைத் தடுக்கவேண்டும் அடேயிடும்பா அந்தப் பன்றியைமறிக்கவேண்டும் கோணப்பல்லா அதோ சாயும் பக்ஷிகளைப் பிடிக்க வேண்டும் வலையிலே அகப்படும்படி நாலுபக்கமும் வலையைக் கட்டுங்களடா அடேஅண்ணே.

தரு-இ-ம்-புன்னுகவராளி-தாளம்-ஆதி,

பல்லவி.

வலையைக்கட்டடா டையே இருப்புச்சிக்கு
வலையைக்கட்டடா லட்டயே டையே டையே — வலை

அநுபல்லவி.

சிலையைகன்றாய் வளைத்துச் செழித்தவனத்திலேமேவித்
திரியுமிருகங்களைத் தேடிவலைத்துக்கொள்ளடா — வலை

சரணங்கள்.

சிங்கமொன்றதோ ஓடுது அதனையந்த
சின்னக் குட்டியுந்தேடுது
தங்குங்குகையிலுள்ள சாரைப்புலிபிடிப்போம்
சலியாயானைக்கொன்றுதந்தங்களையொடிப்போம் — வலை

மயிலொருபுறமாடுது காடைகௌதாரி
வானம்பாடி கூவுது
ஒயிலார்சித்திரப்புறு உண்ணவேண்டுறக்கி
உடனேகண்ணுக்குட்பட ஓங்கியெழுந்திறக்கி — வலை

கலைமான்களிதோமேயுது பெண்மான்களதைக்கண்டு
மோகத்தால் சாயுது
மலையின்னோரத்தில்பெருமாயமாகவேபன்றி
மறைந்துமறைந்தோடுது வாடாஅண்ணேடண்ணே — வலை

தரு-கமாஸ்-தாளம்-சாப்பு.

பல்லவி.

ஓடுதுபார்பன்றி ஓங்கலின்முகலிலே
ஓடுதுபார்பன்றி.

அநுபல்லவி.

கோடுளகுட்டியுடன் கூடிவிளையாடி ஓடுது

சரணங்கள்.

உலகமெல்லாநடுங்க உறுமித்துறுமித்தோடுது ஓடுது
முள்ளுகளைச்சிலிர்த்து முட்டிமுட்டியெழுந்தோடுது ஓடுது
செந்நெல்கரும்புகளைத் தின்றுகுன்றோம் ஓடுது

கட்டியக்காரன்-தரு.

தேடுதுபார்கண்கள் திசைதோறும்திசைதோறும்
தேடுதுபார்கண்கள்,

சோடுசோமன்வேஷ்டி போடுவோர்தங்களை
நாடும்சவான்களைப் போடுவோர்தங்களைத் தேடுது

இராஜன்-விருத்தம்-இ-ம்-கேதாரகௌளம்.

விலகாதமந்த்ரிமாரே வேட்டைக்காரர்களேநீங்கள்
இலகியநாட்டைவிட்டு எழுநாட்டுதினமாயிற்று
பலநாமகப்பட்டும்பின் பதுங்கியேமறைவதாலே
குலவுமிப்பன்றிதனைக் கொல்லாமல்விடேன்காண்பீரே,

வசனம்.

நீங்காமல் என்னோடிருக்கிற மந்திரிமார்களே ஓ வேட்டைக்காரர்களே நாம் நாட்டை விட்டு இந்தக் காட்டிற்கு வந்து எழுநாட்டுத் தினமாயிற்று இதோநாம்பார்த்த பன்றியானது நம்முடைய அம்பின் இலக்கிற்குபலதரம் அகப்பட்டும் முன்னும்பின்னும் மறைந்து ஓடிப்போகின்றது ஆகையால் இந்தப் பன்றியைநான் கொல்லாமல் விட மாட்டேன் மந்திரிமார்களே வேட்டைக்காரர்களே,

இராஜன்-தரு-இ-ப்-சுருட்டி-தாளம்-ஆதி.

கொல்லாமல்விடுவேனோ பன்றியைநான்
கொல்லாமல்விடுவேனோ.

வில்லார்பின்னிடையினும் வல்லார்பயப்படினும்
வேலாவலயந்தன்னைக் கோலாகலம்செய்வதைக் கொல்

அந்தரமுங்கலங்க மந்தரமுங்குலுங்க
ஆட்டமாய்ஓட்டமாய் நாட்டமாய்வருவதைக் கொல்

திசைகளெட்டுநடுங்க இசைமுனிவரொடுங்க
சீரிட்டுப்போரிட்டு வீரிட்டுவருவதைக் கொல்

பல்லைநிசக்கடித்துப் புருத்தகண்களைவிழித்துப்
பறக்கவேபிறக்கவே இறக்கவேவருவதைக் கொல்

கட்டியக்காரன்-தரு.

தின்னாமல்விடுவேனோ புளியோரையைநான்
தின்னாமல்விடுவேனோ,

தின்னாமல்விடுவேனோ தினந்தினம்பொங்கலை
மெல்லாமல்விடுவேனோ கல்தோசைவடைகளைத் தின்ன

இராஜன்-விருத்தம்-இ-ப்-ஆனந்தபைரவி.

வென்றிசேர்கணையைப்பூட்டி வேகமாயெறிந்தபோது
குன்றதையிரண்டதாகக் கூறுசெய்திட்டாற்போல
மன்றிலேவிழுந்ததந்த வராகஞ்சாக்குரலினோடு
குன்றியேபசுவுசெத்த குரல்கேட்பதேதுசொல்வீர்,

வசனம்.

கேளுமந்திரிநான் என்கைஅம்பு எறிந்தபோது மலைஇரண்டு பிளவு பட்டாற்போல் அந்தப்பன்றிமலையில்விழுந்து இறந்தது அப்பன்றியின்சாக்குரலுடனோடு பசுவுஞ்செத்த குரல்கேட்கிறது இஃதென்னமாயம் சொல்லுயாமந்திரி:

இராஜன்-தரு-இ-ம்-பியாகு-தாளம்-ஆதி,

மந்திரியேயென்கை அம்பால் மாய்ந்தது பன்றியோபசுவோ
மாய்ந்தது பசுவோ ஓமந்திரீ

விந்தையாகக்கூடி ஓடி மேகம்போல வந்துமாமிருகஅம்பால்
மாய்ந்ததுபன்றியோ அன்றியாய்ந்தது பசுவோ மந்
மலையிலம்புதொட்டபோது சிறியேனெழுந்துமலையைப்போலவிழுந்து
மாய்ந்ததுபன்றியோ அன்றிமாய்ந்தது பசுவோ மந்

மந்திரி-விருத்தம்-இ-ம்-முகாரி

நாயகாயகிலராஜ ராஜனேயுன்றனம்பு
பாயவுங்கண்டேன்பன்றிபடைத்திருண்டோடக்கண்டேன்
மாயமோமங்கைபாகன் வஞ்சமோவறியேன்வேடத்
தியராற்சோதிப்பித்துத் தெரிவிப்பேன்பொறுத்திடீரே.

வசனம்.

கேளுமகாராஜனே உம்முடைய அம்பானது அந்தப்பன்றியின்மேற்பா யக்கண்டேன் அந்தப்பன்றியு மலைபிளவுபட்டதுபோலக்கிழித்து புரண்டுவி ழக்கண்டேன் அப்படியிருக்கப் பசுசெத்தகுறளுங் கேட்கிறது இதென்ன மா யமோ அல்லது ஈஸ்வரன் செயலோ இதை வேடர்களால் சோதனைசெய்து தெரிவிக்கிறேன் பொறுத்துக் கொள்ளு மகாராஜனே.

மந்திரி-விருத்தம்,

முதலவனம்பினாலே பதலையில்பசுவுஞ்செத்துக்
கதறமக்குறளைக்கேட்டோம் அதனைநீர்சோதிப்பீரே.

வசனம்.

ஆடா அடா வேடர்களே நமது இராஜன்கையம்பினாலே இந்தமலையி ன்மீது பசுசெத்துக்கத்துகிற குறலைக்கேட்டோம் அதன் விவரத்தைச்சோ தித்துத்தெரிந்து வாருங்கள் அடாவேடர்களே.

மந்திரி-தரு-இ-ம்-கமாஸ்-தாளம்-சாபு.

இவணவேடரே சோதனைசெய்வீர்
சோதனைசெய்வீர் வேதனைகொய்வீர் இவண

13

யாமலையோரத்தில் மீரயமதாகவே
நாகொந்திட நாடியேவந்ததை ஓவன

பார்த்திபனம்புகள் பன்றிமேற்பாய்ந்ததோ
கூர்த்திடும்புகள் கோவதைசெய்ததோ ஓவன

பன்றிக்குறலோடு பசுக்குறல்கேட்குதே
பொன்றிடவேயிரு புறண்டுருண்டோடுதே ஓவன

வேடர்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி.

சீக்கிரமீவாடா அண்ணேன் மேக்கிலோர்கபிலைதானும்
தாக்கியவம்பாற்செத்து நாக்கினைக்கடித்தல்பாராய்.

வசனம்.

அடே அண்ணேன் வாடாமேக்குப் பக்கமாயொரு பசுவானது செத்து நாக்கைக்கடித்துக் கொண்டிருக்குது பாரடா அண்ணே.

தரு-இ-ம்-செஞ்சுருட்டி-தாளம்ஆதி.

பசுவேதோ பதைக்குதே
பசுவேதோ பதைக்குதே

விசுவமெல்லாங்குலுங்க வேலைக்கடல்கலங்க
வீறிட்டு வீறிட்டு வீறிட்டிடுதே ஐயோ பசு

வெள்ளரத்தம்பெருக விழியிரண்டுஞ்சொருக
வீறிட்டுவீறிட்டு வீறிட்டிடுதே ஐயோ பசு

மேவுமலையின்மேலே மேகர்ஜனைபோலே
வீறிட்டு வீறிட்டு வீறிட்டிடுதே ஐயோ பசு

விண்ணவருந்தியங்க மண்ணவருமயங்க
வீறிட்டு வீறிட்டு வீறிட்டிடுதே ஐயோ பசு

வேடர்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி,

தங்கியவமைச்சனுரே செங்கடல்மேலேவெள்ளை
திங்களேயிதந்தாற்போலே துங்கமாம்பசுகண்டோமே.

வசனம்.

கேளுமையாமந்திரி செவந்தகடலிலே சந்திரன்மிதக்கின்றதுபோல இரத்த வெள்ளத்தில் வெண்மையாகிய பசு செத்து மிதக்கக் கண்டோமையா மந்திரி.

தரு-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி-தாளம்-சாபு,

பசுவையேகண்டோமையா அமைச்சனுரே
பசுவையேகண்டோமையா.

விசுவமதிலேரத்த வெள்ளமெனும்பெருக்கும்
விழியிரண்டும்பிதுங்க முழுகியதிலிருக்கும் பசு
ககனத்திலுள்ளவருங் கலங்கித்துடித்துத்துள்ளக்
காதுகளைநெரித்துக்கால்களுதைத்துக்கொள்ள பசு

உள்ள[illegible]த்துப்பசு உடலம்[illegible]ப்பதற
[illegible]கியு[illegible]ர் பெருகுமிகக்கதற. பசு

——(*)——

இரண்டாநாள் நாடகம்.

——(*)——

இராஜன்-தரு.

வானவருந்துதிமகிபதியாய் வாகுண்சுரகுருவந்தனனே
தானதருமஞ்செயுந்தயாநிதிதராபதி வான

சானகதந்திரிபிரதானியரும் சற்குணமந்திரிகளுஞ்சூழச்
சாற்றிப்போற்றும்வேற்றுமையில்லாசதுர்மறையாளர்களுவாழ்த்த
தாரணிவேந்தர்சிரணிமாந்தர்தந்தித்தோமென
த்னதொடு உடன்வர வான

வசனம்,

கேளுமந்திரி வேடர்களாலே பசுவென்றும்பன்றியென்றும் அறிந்துசொல்லும்படி உத்தரவு செய்திருக்கத் தெரிந்து கொண்டாயா மந்திரி.

மந்திரி-விருத்தம்-இ-ம்-சாய்போதி,

அண்ணலேதேளாயிந்த வடவியைப்பார்த்தபோது
வண்ணமாங்காமதேனு வம்சத்தில்வந்ததாகும்
நண்ணியபசுவுஞ்செத்து ரத்தவெள்ளத்தில்மூழ்கித்
திண்ணமாய்க்கிடப்பதாகத் தெரிந்ததென்செய்குவோமே,

வசனம்,

கேளுமகாராஜனே இந்தக்காட்டில் சோதனைசெய்தபோது காமதேனு வம்சமாகிய பசுவும் செத்து இரத்த வெள்ளத்தில் முழுகி யிருப்ப துண்மை யென்று தெரியவந்தது என்னசெய்வோமகாராஜனே.

இராஜன்-தரு-செஞ்சுருட்டி-தாளம்-ஆதி,

கோவதைசெய்தேனே கோவதைசெய்தேனே

தேவருலகில்காமதேனுவின் வம்சத்தைத்
தேவதையாச்சுதே கோவதைசெய்தேனே கோவ

பஞ்சமாபாதகத்தைப் பஞ்சகவ்யத்தாலே
பஞ்சுபோலாக்குமே கோவதைசெய்தேனே கோவ

அமரர்கட்குநல்ல அமிர்தந்தனைக்கொடுக்கும்
அமிர்தவடிவாகும் கோவதைசெய்தேனே கோவ

கட்டியக்காரன் தரு,

பூனையைக்கொன்றேனே வாலைத்தின்றேனே
பானைத்தண்ணீர்குடித்துப்பாபமொழிந்தேனே,
புண்ணியஞானேனே புண்ணியஞானேனே

இராஜன்-விருத்தம்-இராகம்-பைரவி,

பசுவையேகாத்தால் சொர்க்கபதிதனக்கரசாவார்
பசுவையேயதட்டினாலும் பதைத்திடவடித்திட்டாலும்
பசுவையேகாப்பாற்றமல் பாலெலாங்கறந்திட்டாலும்
பசுத்துரோகம்செய்தோரிப்பாவத்திற்சேருவாரே,

தரு-இ-ம-உசேனி,

பாபத்துக்கென்செய்வேன் பசுவைக்கொன்ற — பாப

ஸ்ரீபதிதுதிசெயு மாபதிபசுபதி — பாப
சண்டகண்டிதநீலகண்ட — பாப
காலகபால கரகபாலதிரிசூல — பாப
சந்த்ரசேகர சுந்தரவானந்த — பாப

கட்டியன்-தரு,

ஏப்பத்திற்கென்னசெய்வேன் பொங்கலைத்தின்ற — ஏப்ப
சுண்டல்வடைதோசைகள் திண்ணத்திறேலேவந்த — ஏப்ப

இராஜன்-விருத்தம்-சாமாராகம்,

நாமிரு[illegible]ருமத்தாலே நாட்டினைப்புரந்தோமென்று
பூமியிலுள்ளோர்சொன்ன புகழெலாம்பொய்த்ததம்மா
காமிகாகமத்திலோதுங்கண்ணுதல்மூர்த்தியென்னும்
சாமியேதுணையல்லாமல் தனித்துணைக்காணேன்கண்டாய்,

தரு-இ-ம்-சாமா-தாளம்-ரூபகம்,

பல்லவி,

சம்போஹர சம்போஹர
சம்போசதாசிவபொருளே

அநுபல்லவி,

அம்போருகனும் தேவரும்
அநுதினந்துதிபுரியா — சம்

சரணங்கள்,

வேதவேதவிமலாநந்த ஜோதிரூபசுகவிநோத — சம்
பாதநாதிபுகழிதபூதநாதபுனிதபாத — சம்

கட்டியன்-வசனம்,

அகோ இதெப்படியென்றால் மகாராஜன் இந்தவிதமாக வருத்தப்படும்போது சாஸ்திரங்கள் சொல்லிய விதப்படி மந்திரிசாஸ்திரப் பிரமாணத்தினாலே இராஜன்மனதைத் தேற்றுகிறவிதங்காண்க,

கட்டியன்-விருத்தம்-ஆனந்தபைரவி,

இப்படியாகராஜன் எண்ணாததெல்லாமெண்ணி
மைப்படிநீலகண்டன் மலரடிவழுத்தும்போது
ஒப்பிலாயமைச்சன்வேத மோதியவகையினாலே
தப்பிலாபிரமாணத்தைச்சாற்றுவான்தேற்றவானே

கட்டியன்-வசனம்;

இப்படிராஜன் வருத்தப் படும்போது இரண்யசேதா என்னுமந்திரி வேதமுதலான சாஸ்திரப் பிரமாணத்தைக் கொண்டு இராஜனோடே தர்க்கிக்கிற விதங்காண்க.

தர்க்கம்-பிலஹரி-ஆதிதாளம்,

ந்திரி-வாக்காலுங்காயத்தாலும் மனசாலுமேபாவம்
வந்திடுமறைகூறும்-நீர்
தாக்கியதனிலெண்ணமில்லையேபசுசெத்தால்
சாராதுபாபம்நன்மைத்தேறும்

இராஜன்-எண்ணமில்லாமலே யிருந்தாலும்அம்பு
ஏற்றல்லோவுயிர்போச்சு ஐயா-அந்த
வண்ணப்பசுதுடித்த விதத்தைச்சற்றுநினைத்தால்
வயருகிழியுதையோமெய்யாய்

ந்திரி-தெரியாதகுற்றமெல்லாம்பரிகாரந்தன்னாலே
தீருமென்னுமறைகள்சாற்றும்-அந்த
மரியாதையாலேயே பரிகாரந்தன்னாலே
வல்வினைதொடராமல்மாற்றும்

ாஜன்-தெரியாமல்நெருப்பையெடுத்தால்சுடாமல்
சில்லென்றபனிக்கட்டியாமோ
தெரியாமல்விபரீதம் சொல்லாதேயவாவர்
செய்தசெய்கையின்பலம்போமோ

மந்திரி-கொல்லுந்தொழிலையெல்லாங்குற்றமென்றுநினைத்தால்
குடிகளைக்காக்கமுடியாது-நாம்
அல்லும்பகலுமிதற்காகவுருந்தாமல்
அருந்தவஞ்செய்வோமிப்போது

இராஜன்-நல்லதவஞ்செய்தாலுமிந்தவினைப்போகாது
இராஜநீதியில் கொல்லக்கூடும்-ஆனால்
எல்லாவுயிர்களையுமல்லதுன்பம்செய்ததை
எதிர்த்ததைமாத்திரம்நாடும்.

இராஜன்-விருத்தம்-ஆனந்தபைரவி,

பலபலவிதத்திலும் பகர்ந்தீர்மந்திரிமாரே
சுலபமாய்க்கொலைப்பாவங்கள்தொலையாதிங்காதலாலே
அலகிலாநெறிசொலும்ப்ரமாண்டமாம்புராணந்தன்னில்
இலகியகதையொன்றையியம்புவேன்கேட்டிடீரே.

வசனம்,

ஓமந்திரி மார்களே பரிகார மார்க்கத்தை அனேகமாகச் சொன்னீர்கள் கொலைப்பாவம்சுலபமாகப்போகாது பிரமாண்ட புராணத்திலுள்ள சரித்திரமொன்றைச்சொல்லுகிறேன் கேளுமந்திரிமார்களே,

இராஜன்-தரு-இந்துஸ்தானி-காபிரூபகதாளம்,

சொல்வேன்கேளையா நான்சொல்வேன்கேளையா
வல்வனத்தர்ஆட்டைவதைத்தமாதவர்குறிப்பால்செத்ததை சொல்

சிறப்புடனேமூறுமையடைய
சித்ராபுத்ரன்கணக்கைப்பார்த்துக்
குறிப்பினாலேகுற்றமானதைக்
கொண்டெமன்பிறக்கச்சொன்னதை சொல்

சோகத்தினாலாடானாலும்
வாக்கெனக்கருளுமென்றார்
யாகத்தில்தான்வந்தபோதினை
எதிபதிதன்கதைமொழிந்ததைச் சொல்

இராஜன் அசவல்,

எண்ணரும்வேடர் இசைந்தொருநாளில்
உண்ணும்பொருட்டாய் ஓராட்டினை
வனதேவதையின்மந்திரநிறுத்தித்
புனிதமாகப்பொங்கலிட்டபின்
ஆட்டைக்காணாதகமிகமெலிந்து
வாட்டமாய்ப்போகும்வழிதனிலேயொரு
வசையிலாமுனிவர்வயங்குகண்பொழிந்து
திசைதோறும்திசைதோறும் திக்குப்பாலரைச்
சுற்றிக்கைகுவித்துத் தொழுங்காலத்தில
மற்றெம்மாடெவ் வழிபோனதுவென
மாகட்டுமுனிவரர் கெழு[illegible]த்தைக்
காட்டுங்கையெனக் கண்டுபோய்த்தேடி
மறியைக்கண்டு வதைத்திட்டார்கள்,

வசனம்.

ஓமந்திரிமார்களே ஒருநாள் சிலவேடர்கள் ஒருஆட்டைவெட்டிப்பொங்கல் செய்வதற்கு வேண்டுஞ் சாமான்களை எடுத்துக் கொண்டு காட்டிற்குப் போய் அங்கே யிருக்கிற அம்மன்கோவிலில் அந்த வாட்டைக்கட்டி விட்டுப் பொங்கலிட்டார்கள். பின்பு ஆட்டைக்கட்டின விடத்தில் அதைக்காணாமல் போகவே அந்தவேடரிலொருவன் ஆட்டைத்தேடிக்கொண்டுபோனான். வழியில் ஒருமுனிவர் கண்ணைமூடி எட்டுத்திக்குகளையும் கும்பிட்டுக்கொண்டிருந்தார். அவ்வேடன் தூரத்தில்னின்றபடி ஐயா எங்கள் ஆடுஎந்தவழியாய்ப் போனது என்றுகேட்டான். அவருக்குஇவன்கேட்டதும் தெரியாதுஇவனைப்பார்க்கவுமில்லை. இந்தவேடன் கும்பிடுங்கையைக் குறிப்பாகக் காட்டினார்என்று நினைத்துக் கொண்டு அந்தவழியாகவே போனான் அங்கே ஆடுஅகப்பட்டது அதைக் கொண்டு வந்து அம்மன் கோயிலில் வெட்டி விட்டான் இது இப்படியிருக்க,

தொடர்ச்சி அசவல்.

அறிவுடையந்தவத்தனன்சிலநாள்
சென்றபின்மறுமையில் செல்லவங்கே
கன்றலில்எமனார் கணக்கர்கள்கணக்கைச்
சோதித்திந்த ஞாயமென்றொருநாள்

சேதிக்கும்படி செம்மறியாட்டை
குறிப்பாற்காட்டிய குற்றமுண்டெனப்
பொறிப்பவரெடுத்துப் புகலக்காலனுங்
ஆடாப்பிறந்தபின் னருங்கதியடையென்றார்.

வசனம்.

ஓ மந்திரி மார்களே அந்தமுனிவர் சிலகாலஞ் சென்ற பின்பு இவ்வுலக வாழ்வை வெறுத்து மறலோகம் போனார் அங்கே சித்ரகுப்தன் இவருடைய கணக்கைப்பார்த்து இவர்கைக்குறிப்பால் ஒருவேடன் ஆட்டைக்கண்டு பிடித்துக் கொன்றான் அக்குற்றமிவர்க்குண்டென்று எமனிடத்தில் சொன்னார். எமன்முனிவரைப்பார்த்து நீ ஒருஜென்மமெடுத்துப்பின்பு மோட்சலோகஞ் சேரவேண்டும் என்று உத்தரவு செய்தார். அம்முனிவர் ஐயோ இது மனதிற் குத் தெரியாத குற்ற மாச்சுதே யென்று வருத்தப்பட்டு நான் ஆடாய்ப்பிறந் தாலும் பேசும வரம் வேண்டுமென வாங்கிக் கொண்டு பூமியில் வந்து பிறந் திருந்தார்.

தொடர்ச்சி அகவல்.

வேள்வியைத்தொடங்கி வேந்தனொருவன்
ஆள்வினைசெயும்போ தவ்விடந்தந்த
முனிவருமாடு முன்னேவந்து
இனிவருங்கதியை யென்னுதிருந்து
பார்த்திபன்தினமும் பத்தாடதனைச்
சேர்த்துவதைப்பதாற் சேர்கதியேதெனச்
சிரித்திடமன்னன் திடுக்கிட்டெழுந்து
சரித்திரமேதெனத் தான்தனிக்கேட்கத்
தன்னைக்கொல்லுந் தகுதிலைபெற்றுப்
முன்னடந்ததை மொழிந்தனனதனால்
கொல்லாவிரதமே யெல்லாநலந்தரும்
அல்லாதில்லையெனத் தொல்லாரணஞ்சொலும்.

வசனம்.

ஓ மந்திரிமார்களே ஒரூரில் அரசனொருவன் தினமுப்பது ஆடுகளை யசசாலையிறுத்தி யாகஞ் செய்துவந்தான். அந்த யாகப்பசுவில் அந்த முனி வனுகிய ஆடு அரசனைப்பார்த்து ஐயோ இந்தவரசன் தினமும் பத்தாட்டினை க்கொல்லுகிறானே இவன் எந்தக்கதியைச் சேருவானோ வென்று சிரித்தது. அரசன் பயந்து அந்த ஆட்டைத்தனியே யிட்டுக் கொண்டு போய்க் கேட்க அது தன் சரித்திரத்தினைக்கூறித்தனக்குவந்த கதியையும் சொன்னது. மந் திரிதெரிந்து கொள்வாயாக.

மந்திரிவிருத்தம்-ஆனந்தபைரவிதாளம்.

தன்னிகரில்லாதிந்தத் தரணியை யாளுமன்னர்
மன்னவாவேத நாலும்வழங்கிய தருமநூலும்
சொன்னதாம் பரிகாரங்கள் சொல்லியுங்கேளாதாலே
என்னதான் செயத்துணிந்தீர் ரெனக்கதையியம்புவீரே.

வசனம்.

கேளும்மகாராஜனே சுருதிஸ்மிருதிகளில் சொன்னபரிகாரங்களை நான் சொன்னேன் நீர்கேளாமையினாலே என்னசெய்வதற்கு இருக்கின்றீர் அதை யெனக்குத் தெரியச்சொல்லவேண்டும் ராஜனே.

இராஜன்விருத்தம்-சாவேரி.

துணைவராமந்திரிமாரே சொ[illegible]ல்லுவன்கேளீர்சோழ
இணையி[illegible]வம்சந்தன்னி லெங்களின்முன்னோரான
கணவீதி[illegible]கனார் தே[illegible]க்காலிலே கொலையுண்டாற்போல
அணைவதா[illegible]றே யகமகிழ்ந்தனன்காண்பீரே.

வசனம்,

கேளுமந்திரி! சோழவம்சத்திலே எங்கள் முன்னோரான விதிவிடங்க பெருமான் தான் இரதம்விட்டுக்கொண்டு போனபோது அந்தத்தேர்க்காலிலே ஒரு பசுவின்கன்று இறந்துபோய் விட்டது அதற்காகத்தான் தேர்க்காலில் கொலையானால் அதுபோலவே நானும் தேர்க்காலில் கொலையாவதற்கு உறுதியா யிருக்கின்றேன் மந்திரி.

இராஜன்-தரு-இ-ம்-ஜெஞ்சுருட்டி-தாளம்-ஆதி.

தன்னயம்பார்த்திட்டால் மானிடனாவேனோ

அநுபல்லவி.

தன்னுயிர்போலவே மன்னுயிர்பாவித்துத்
தரணியையாளாமல் புறணிகள்பேசியே — தன்ன

சரணங்கள்.

கொலைக்குக் கொலைநான்செய்து கொல்லாமலேவிட்டால்
தலைக்கொருபேச்சாகத் தாழ்ந்தோரும்பழிப்பாரே — தன்ன

அந்தணரும்பசுவும்ஆரணமுந்தெய்வமாம்
இந்தநெறியைத்தப்பி யென்னுயிர்காக்கவே தன்ன

மந்திரி விருத்தம்.

கவலையால் வருந்துகின்ற காவலன்றனக்கு வேதத்
தவறிலாவிதிகள்யாவுஞ் சாற்றியுங் கேட்டிடாமல்
அவனியிலிறப்பதற்கே யகத்தினிற்றுணிவுகொண்ட
நவலருமன்னன்றன்னை நோக்கியேபுலம்பலானான்.

வசனம்.

பசுக்கொலைக்காக வருத்தப்படுகின்ற அரசனுக்குச் சாஸ்திர விதிகள் சொல்லியும், கேளாமல்தற் கொலைசெய்[illegible] கொள்ள எண்ணங்கொண்ட அரசனைப்பார்த்து மந்திரி புலம்புகிறவிதங்க[illegible]ண்க.

மந்திரி-தரு-இ-ம்-உசே[illegible]-தாளம்-சா[illegible]

பல்லவி.

அரசாட்சிக்கினியெவரையா-இதை
யார்கேட்டுச்சகிப்பார் மெய்யா.

அநுபல்லவி.

சரசசுகுணவல்லி தன்னுயிர்த்தாங்குமோ
தரணியுயிர்களெல்லாந் தழைத்துடனோங்குமோ அர

சரணங்கள்.

சோழகுலமொழிந்து போமே-உயிர்
சொரூபமறியா நெறியாமே
வேழமுடையரணவீரா வேட்டைக்குப்போக
விடுத்தவுன்னைவாளால் வெட்டித்துண்டுதுண்டாக அர

கட்டியன் வசனம்.

சாருருமகாராஜன் மனைவியாகிய சுகுணவல்லி தனது நாயகன் பிரிந்ததையெண்ணித் தேடும்படிவருகிறவிதங்காண்க.

கட்டியன்-விருத்தம்-இ-ம்-அடாணா,

வண்மைசேர்ந்திலகுந்தூய பூபலிபுறத்தில்வாழும்
திண்மைசேர்சோழராஜன் தேவியாஞ்சுகுணவல்லி
அண்மையிலிருந்தவந்த வரசனைப்பிரிந்ததெண்ணிப்
பெண்மையால்வாடித்தேடிப் பிரியமாய்வருகின்றாளே.

தரு-இ-ம்-அடாணா-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

சுகுணவல்லியும் வந்தாள்-சுகவசன
சுகுணவல்லியும் வந்தாள்.

அநுபல்லவி.

பகரும்ரத்னகசித பதரிகள்மிகவுமின்னப்
பாதந்தனிற்சிலம்பு பாடகங்கலகலென்ன சுகு

சரணங்கள்;

முத்துமோகனமாலை அசையவே-மேகலை
முறைமையாகவடிவி லிசையவே
சிற்றிடைதன்னிலே யொட்டியாணமிலங்கச்
செங்கையிலேரத்ன கடகங்களுந்துலங்க சுகு

இந்திரனுடசெகிலைப் போலவே-ரதிமதன்
இருந்தவானந்தபோகம் சாலவே
சந்ததமுங்கொண்ட விஜயத்தைநாடியே
சரசனுஞ்சாரகுரு ராஜனைத்தேடியே சுகு

சுகுணவல்லிவிருத்தம்-இ-ம்-தோடி,

மனதுக்கேயிசைந்ததோழிமார்களே யன்றில்பட்சி
இணைத்தைநீங்காதவாறில் லிருந்தவென்றனைநீத்துத்
தினத்திலேமனந்துணிந்து நீதுசெய்விலங்கைக்கொல்ல
வனத்துக்கே சென்றாரின்னும்வந்திடக்காண்கிலேனே.

வசனம்,

அடிதோழிமார்களே; அன்றில் பட்சியானது ஆணனது பெண்ணையும், பெண்ணானது ஆணையும் விட்டொருபோதும் நீங்குவதேயில்லை, அதுபோல என்புருஷன் இதுவரையிலும் நீங்காதிருந்தார், இப்போது வேட்டையாடக் காட்டிற்குப்போய்ப் பத்துநாளாகிறது. இன்னமும் வரக்காணகிலேன், நானென்னசெய்வேன் தோழிமார்களே,

சுகுணவல்லி தரு-இ-ம்-தோடி-தாளம்-ஆதி,

பல்லவி.

வேட்டையாடப்போன வேந்தனைக்காணகிலேன்
வேந்தனைக்காணகிலேன்

அநுபல்லவி,

நாட்டுக்குடியைக்காக்கக்காட்டுவிலங்கைத்தாக்க வேட்

சரணங்கள்,

குளித்ததினம்போச்சுது கோடியுகமாச்சுது
தனித்திருக்கவாச்சுது தையலருக்கேசிது வேட்

பன்றிபுலிகளைக்கண்டு பாய்ந்துமனத்தில்வெகுண்டு
குன்றுவனத்தில்திரண்டு கூடிக்கொல்லவம்புகொண்டு வேட்

கல்லுமுள்ளும்பாய்ந்ததோ காலில்ரத்தந்தோய்ந்ததோ
கற்றோர்சொல்லுமாய்ந்ததோ சோகம்வந்துவாய்ந்ததோ வேட்

கட்டியன்-தரு.

ஊர்ப்பயணம்போனவள் ஓடிவரக்காணேனே

அநுபல்லவி.

ஆர்பின்னல்போயி அவதிப்படுகிறாளோ-ஊர்

சரணங்கள்;

பத்துப்பேரோடுபோனாலும் பத்தினியாய்ச்சேர்த்துக்கொள்வேன்
அத்தைமாமிமைத்துனன் ஆரும்பிழைசொல்லாரே ஊர்

சுகுணவல்லிபுலம்பல்-இ-ம்-சங்கராபரணம்-தாளம்-சாபு.

பல்லவி.

தாரத்தின்மேலென்னவாதரா சகிப்பேனென்பதுதெரியாதா

அநுபல்லவி.

வீரவேட்டைக்குப்போக வேதாவிதித்தானோவென்பிராணநாதா. தார

சரணங்கள்,

கெஞ்சதனிலே மீளாநினைவைவைத்தாய்பத்தநாளா
கெஞ்சும்படிக்குமுறைகேளா திருப்பதென்னமணவாளா, தார

ஏதுமறியாதவளானே எங்கேதிரிந்துனைக்காண்பேனே
பாதுகாப்பதுனக்குத்தானே பாரமென்றன்பெருமானே தார

துஷ்டவிலங்காலபாயம் சோழகுலத்திற்கில்லாஞாயம்
அஷ்டதிக்கிற்சாம்பிரதாயம் அல்லவோவிதுவென்னமாயம் தார

தோழிகள்விருத்தம்-இ-ம்-எதுகுல

வண்மைசேர்ந்திலகுமங்கைமார்களே சொல்லக்கேளீர்
திண்மைசேர்சோழராஜன் தீங்குறும்விலங்கைக்கொல்ல
நண்ணியவனத்திற்சேரும் நாள்முதல்சுகுணவல்லி
மண்மிசையடைந்தபொல்லா வருத்தத்துக்கென்செய்வோமே.

வசனம்.

வாருங்களடி தங்கைமாரே, நமதுராஜன் மிருகவேட்டையாடப்போன நாள்முதல் நமது சுகுணவல்லி அடைகிற வருத்தத்திற்கு என்செய்வோமடி தங்கைமாரே.

தோழி-தரு-இ-ம்-எதுகுல-தாளம்-சாபு.

பல்லவி,

அம்மம்மாநாமிதற்கென்ன செய்வோம் மன்னன்
அகிக்காலெப்படியுய்வோம்

அநுபல்லவி,

செம்மலாஞ்சுரகுருநீரன் நினைந்துகொண்டு
இயங்குஞ்சுகுணவல்லி மயங்குமயக்கங்கண்டு அம்

சரணங்கள்,

நல்லபொற்கடகமுந் தரிக்காள் சொர்ண
ரத்னாபரணங்களும் பரிக்காள்
மெல்லியரொடுபேசிச் சிரிக்காள் சூரகுரு
வேந்தன்பேரல்லதுச் சரிக்காள்

சொல்லுந்திலகமதை நெற்றியிலேபுனையாள்
சுவையாகும் பாலன்னம்வாயில்வைக்கநினையாள் அம்

பந்துஅம்மனையுமே ஆடாள் அதிகநய
பதங்களைவீணையிற் பாடாள்
விந்தையாய்மலர்க்குழல் சூடாள் பன்னீரொடு
வெட்டிவேர்நீ ராடாள்

சந்தனமும்புனுகும் சவ்வாதையும்வெறுத்தாள்
தாழ்ந்துபணியைக்கேட்டால் சூழ்ந்துமுகங்கறுத்தாள் அம்

குறத்திவிருத்தம்-இ-ம்-காம்போதி.

மாதவர்மயங்கத் தெய்வவானவர் மயங்கவந்தப்
பூதலத்தவர்மயங்கப் பூஷணாதிகளைப் பூண்டு
வேதமாமலையினின்றும் வேத்திரக்கூடைதாங்கிக்
கோதற்றகுறத்திமாதொரு கோல்கொண்டுவருகின்றாளே.

குறத்திதரு-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி,

வந்தாள் சிங்காரக்குற வஞ்சிவந்தாளிதோ

அநுபல்லவி,

கந்தமலர்க்குழலாள் கண்களையேசிமிட்டி
மந்தாரமலர்சூட்டி மாமதிமுகங்காட்டி வந்

சரணங்கள்,

வாசனைமிகப்பூசி வாக்கில்சிவநாமம்பேசிப்
பாசவிருளை விண்டு பெரியோர்சபைக்கநாடு
தாசன்ஜெகநாதன்சொல்தமிழைமிகவுங்கொண்டு வஞ்

௪௰ தரு-இ-ம்-பந்துவராளி-தாளம்-சாபு.

பல்லவி.

வஞ்சி கொஞ்சிவந்தனளே குறிஞ்சிகுற.

அநுபல்லவி,

விஞ்சையருந்தயங்க மெய்த்தவருமயங்க
வேத்ரக்கூடையுந்தண்டு மாத்ரைக்கோலையுங்கொண்டு வஞ்

சரணங்கள்.

௧

கைக்குறிமுகக்குறி கண்குறிமனக்குறி
காலமூன்றுமறிந்து கட்டுரைத்திடுங்குறி
எக்குறிகளையுமே இனிதுவகைவகையாய்
எடுத்துமிகவேநல்ல தொடுத்துக்கதையாய்சொல்ல வஞ்

பாலனுஞ்சிவகுரு பாலைநெஞ்சினினைந்து
பாசிக்குன்றிமணியைப் பருத்தமார்பில்புனைந்து
மேலுமுலைகுலுக்கி வீறுஞ்சொல்லைப்பதுக்கி
விழியிரண்டுஞ்சிமிட்டி மொழியாலேயேபகட்டி. வஞ்

௪௰ தரு-இ-ப்-சாமா-தாளப்-சாபு.

பல்லவி.

வாசல்வளமிதுவே-அம்மே அம்மே அம்மே அம்மே!

அநுபல்லவி,

வாசவனுமயனும் கேசவனுமகிழும் வாசல்

சரணங்கள்.

வீரியபலத்தோடொரும் சூரியகுலத்தார்வாழ் வாசல்

வேதமுழுதுகில்மின்னும் சோழவமிசமென்னும் வாசல்
விரகுருவாயமைந்த சுரகுருவேளுவந்த வாசல்
பன்னுஞ்சுகுணவல்லி என்னுமருமைத்தல்லி வாசல்

சுகுணவல்லிவிருத்தம்-இ-ட-பியாக்.

மன்னவன்றனைப்பிரிந்து வாடியேபுலம்பும்போது
சொன்னதுசொன்னப்போலச் சோழநற்குலமாமென்று
மன்னவன்பேருமெங்கள் வளமையுஞ்சொன்னையுன்பேர்
என்னடியுங்கள்சாதி யேதடியியம்புவாயே.

வசனம்.

அடிபெண்ணே என்னுடையகணைப் பிரிந்து புலம்பிக் கொண்டிருக்கும்போது, எங்கள் குலத்தின் பெருமையும், என்பேரையும், என்னுடையகன்பேரையும் சொன்னது சொன்னப்போலச் சொல்லுகிறாய். நீயார் உன் பேரென்ன உங்கள் சாதி வளப்பஞ் சொல்லடி.

குறத்தி-தரு-இ-ப-பியாக்-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

சாதிவளஞ் சொல்றேன் கேளம்மே-எங்கள்
சாதிவளஞ்சொல்றேன் கேளம்மே.

அநுபல்லவி.

வேலற்குத்தணிகையைக் கொடுத்தோம் சிவன்
மேவவேதமலையை விடுத்தோம் அம்மே
மாலுக்குவேங்கடம் தடுத்தோம் எங்கள்
வள்ளிமலையைப்போல் வரிசையாயடுத்தோம். சாதி

பைத்தினைக்கொல்லையைக் காப்போம் புலிப்
பல்லைத்தாலியிலே சேர்ப்போம் அம்மே
செந்தேனுல்தாகத்தைத் தீர்ப்போம் அந்தத்
தேவர்க்கும்வேண்டிய குறிகளைப்பார்ப்போம். சாதி

காய்க்கிழக்குநின்று மாட்டோம் எங்கள்
கள்ளச்சாரிவித்தையைக் காட்டோம் அம்மே
பாயுமானைக்கடுகு ஓட்டோம் செச்சில்
பட்டபூவைநாங்கள் கொண்டையிலே சூட்டோம். சாரி

சுகுணவல்லி-விருத்தம்-இ-ம்-காம்போதி.

பழியிலாத்தெய்வத்தன்மை பாவையேகேளாயுன்றன்
மொழியெனுந்தேனையுண்டு முழுமையுமகிழ்ச்சியானேன்
பொழில்மிகுவளருமல்லா புரியுடைத்தொண்டைநாட்டில்
எழில்பெறுஞ்சிவந்தவாயா லெனக்கொருகுறிசொல்வாயே.

வசனம்.

தெய்வத்தன்மைவிளங்கிய குறவஞ்சியே! உன்சொல்லி லெனக்கு ரொம்பவும் நம்பிக்கையாகிச் சந்தோஷமடைந்தேன். உன்வாயாலெனக்கொருகுறி சொல்லவேண்டுமம்மா.

குறத்தி-தரு-இ-ம்-காம்போதி-தாளம்-சாப்.

சந்தனக்குங்குமம் சேர்த்தருமம்பால்
தரையைமெழுகாயடி அம்மே
குந்தளந்தன்னைமுடித்துப் பச்சரிசி மாக்
கோலமிடுவாயடி அம்மே.

நவரத்தினங்களை நாலுதிசையிலும்
நன்றாய்த்தெளிப்பாயடி அம்மே
கவலையைத்தீர்த்துக் கருணைபொழிகின்ற
கணபதிவைப்பாயடி அம்மே.

செல்லுநெய்வார்த்து விளக்கேற்றியறுகு
தும்பைமலர்சூட்டடி அம்மே
நெல்லுமுன்றழி முச்சிரங்காயளந்து
நேரில்வைப்பாயடி அம்மே.

வெள்ளிலைபாக்கொடு முப்பழந்தேங்காய்
வேணதுவைப்பாயடி அம்மே

கள்ளமில்லாமலே கட்டிக்கிழித்திட்ட
கந்தையாகிலும்வைப்பாய் அம்மே.

உள்ளவுங்கள்குல தெய்வத்தைக்கையாலே
உவந்துதொழுவாயடி அம்மே
உள்ளத்திலேயுள்ள உண்மையைக்கண்டுநான்
உற்றகுறிசொல்லுவேன் அம்மே.

குறத்தி-தெய்வப்-பரவுதல்.

அகவல்-ஆசிரி

அலைபெறிகடல்சூழ் அவனியில்வேத
மலைவளர்வண்டு வனப்பிள்ளையாரே
திருமால்மருகா தென்கோட்டத்தில்
வருசிவசண்முகா மயூரவாகனனே
வள்ளிநாயகியே மாடனேகறுப்பா
கள்ளமேயில்லாக் காளபைரவா
ஓருமாம்மையே உயர்செல்லித்தாயே
பேசஞ்செங்கம்மையே கடலூருமேக்கியே
இடும்பியே துர்க்கையே எக்காலதேவியே
சப்தகன்னிகைகளே தருமண்ணமார்களே
அத்தமாரப்பனே அரிகரபுத்திரா
இந்தமாதுக்காய் இவ்விடம்வந்து
சிந்தையினினைந்து சீவனேபொருளோ
வாத்தொடுசிலவோ வருதிருஷ்டிதோஷமோ
காத்துளபொருள்கள் களவுபோனதுவோ
புருஷனைப்பிரிந்ததோ புத்திராசையோ
இவைகளிலெதுவோ அதுவிதுவென்றே
நவையிலாதெனக்கு நயந்துரைப்பீர்களே.

குறத்தி-தரு-இ-ம்-ராகநாமக்கிரியை.

பல்லவி.

கைகாட்டடியம்மே-உனதிடக்
கைகாட்டடியம்மே.

அநுபல்லவி.

செய்காட்டுக் கழுக்குன்றம் சேர்தொண்டைநாட்டிலே
சித்திரச்சூட்கமிட்ட முத்திரைமோதிரமிட்ட கைகா

சரணங்கள்.

ஒதும்புவியின்மீது மிகவும்பொல்லா
உலுத்தரைப்போலாது
நீதிலாதவன்னை தந்தை நீயேயென்று
சோந்துதனையடுக்கும் [illegible]ாந்தருக்குக்கொடுக்கும் கைகா

தாரணிதன்னின்மேலே ப[illegible]சிவந்த
தாமரைமலர்போலே
கூரமைந்தமச்சம் கோகனக[illegible]வேங்கைக்
கொடியொருநின்றதோஷகமொடு நின்றசங்கரேகை கைகா

குறத்தி-விருத்தம்.

முல்லைமலர்க்குழலாளே சொல்லக்கேளாய்
முகக்குறியால்கைக்குறியா லுன்றனதன்
வில்லையெடுத்து[illegible]கொ[illegible]டு வனவிலங்கை
வேட்டையாட[illegible]ந்தார் போன்றதம்மா
தொல்லைவிதியால் பசுவராகங்கொன்று
துடித்ததற்குக்கொலைசெய்பகினைத்தாரென்றே
எல்லையிலாமனக்குறி காட்டுவ[illegible]னுலும்
ஈசனாருளுண்டா மிதுதப்பாதே.

வசனம்.

அடியம்மாசுகுணவல்லி! உன்முகக்குறியையும், கைக்குறியையு
பார்த்தால் உன்புருஷன் காட்டிற்குப்போய் மிருகங்களை வேட்டை
யாடப்போனான் போ லிருக்கிறது. உன்மனசின் குறியைப்பார்த்தால்
ஒரு பன்றியைக் கொன்று அந்த அம்பே மறுபடியும் பாய அதனை

OFFICE OF THE REGISTRAR OF BOOKS
REGISTERED
3 - MAR 1910
MADRAS.

லொரு பசுவையுங்கொன்று அந்தப் பசுவைக்கொன்ற தோஷத்தால், வருத்தப்பட்டுத் தன்னைத் தேர்க்காலிலே கொலை செய்து கொள்ள யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறார். ஆனாலும்வருக்குமரணம்வராது, அந்தப்பசுவைக்கொன்ற தோஷமும்அவரைச்சாராது, கடைசியில்அவைகளெல்லாம் சில புண்ணியமாகிப் பரமேஸ்வரன் திருவருளுண்டாகுமடி அம்மே. என் சொலலு ஒரு நாளும் பொய்க்காதடி அம்மே.

கட்டியன்-விருத்தம்.

வனக்குறவஞ்சியே கேள்
உனக்குவேணதை யளிப்பேன்
மனக்குறைதீர் [illegible]க
எனக்கொருகு[illegible] சொலவாயே.

வசனம்.

ஓ குறவஞ்சிபெண்ணே! உனக்கு வேணடும் பொருள் நானே கொடுக்கிறேன். என்மனதிலுள்ளகுறைதீரும்படிஎனக்கொருகுறிசொல்லடி குறவஞ்சிப்பெண்ணே.

குறத்தியக[illegible]ல்.

கையினைக்காட்டுவாய் கட்டியக்காரா
ஐயவுன்கையி லடுக்குரேகைகள்
இணைந்திருப்ப[illegible] ரெண்டுபெண்டாட்டியை
அணைந்துவாழ்வா யவர்கள்தாமே
பிடாரியேபெண்டாய்ப் பேசவந்தவர்
அடாதசெதாழிலையடுக்காய்ச்செய்பவர்
அண்டைவீட்டு அமபட்டனைச்சேர்ந்[illegible]
பெண்டனைப்பெற்றனள் பெரியமனைவி[illegible]
பின்னேவந்தவுன் பிரியமனைவி
வண்ணானுக்கு மகனைப்பெற்றனளே.

கட்டியன்-வசனம்.

சபாஷ்! சபாஷ்!! உள்ளதை யுள்ளபடி சொன்னாயடி. இதோ இனா ருகிறேன் பெற்றுக்கொள் இரண்டு உதையே.

மூன்றுநாள் நாடகம்.

பல்லவி.

சூரியவம்ச பூபதி ஸ்ரீபதிமா
சூரகுரு நரபதி வந்தனனே.

அநுபல்லவி.

பாரிலுள்ளராஜாக்கள் மகிழும் பரமசரசகுண. சூரி

சரணம்.

வேந்தர் வேந்த ஞானவன் - கனமிகு
காந்த சாந்த மானவன்
விகசித பரிமள மலர்புனையும்
விஜய புஜா சலமுடையவன்
விபவசரசகுண. சூரி

கட்டியன்விருத்தம்-இராகம்-யதுகுலகாம்போதி.

பிடியனகண்டயானைதன் பிரிவினால்வருந்தும்போது
இடியிடித்திட்டாற்போல வெழிற்குறவஞ்சிசோனை
படிநடந்திடுமோவென்று பயந்துதான்பதைபதைத்துத்
துடியிடைசுகுணவல்லி துயரமாய்ப்புலம்பலானாள்.

வசனம்.

அஃதெப்படியென்றால் சுகுணவல்லியானவள் தன் புருஷன் னைத் தெண்ணிவருந்தும்போது, இடியிடித்தது போல, தன்புரு

ஷன் தேர்க்காலில் இறந்து விடுவானென்று குறத்தி சொன்னதைக் கேட்டுச் சுகுணவல்லி புலம்புகிற விதங்காண்க.

சுகுணவல்லிபுலம்பல்-இ-ம்-எதுகுல-தாளம்-ஆதி.

ஐயோவெப்படியுய்வேன் மன்னர்க்குவந்த
ஆபத்துக்கென்னசெய்வேன், ஐயோ

வெய்யோன்குலத்திற்கு விளைந்ததேபெருநாணம்
வேண்டும்பசுக்கொலைக்காய் விடுவாரோதன்பிராணம், ஐயோ

பன்னருங்கீர்த்தியைப் படைத்ததைப்போவித்துப்
பழிப்புக்கிடமுண்டாகப் ப[illegible]வமகாவித்த, ஐயோ

பாய்ந்தவம்புகளெந்தப் படிக்குமடித்ததோ
பசுவினுடலெந்தப்படிக்குத்துடித்ததோ, ஐயோ

வேந்தனார்மனமெந்த விதத்தினிலிடித்ததோ
வேதனெழுதியிந்த விதத்தினில்படித்ததோ, ஐயோ

சுகுணவல்லிவிருத்தம்-இ-ம்-முகாரி,

ஆடிபாக்கியமேயடைவியி லரசனார்க்குப்
பாரமாம்பாவமாகும் பசுக்கொலைநேர்ந்ததாலே
தூரதக்காலிலதன்னைத் துணித்திடத்துணிந்தாரென்றே
சீரணிகுறத்திசொன்னாள் தேடுவோய்வருகுவீரே,

ஷ புலம்பல்.

கரு-கண்ணி-இ-ம்-முகாரி-தாளம்-சாபு,

அரசுவிருட்சங்களே என்றன் அரசனைக்கண்டீர்களோ
சரகுராவென்னும் சரசகுணத்தன் அரக்[illegible]களே.

கூந்தற்பனைமரமே என்றன் கொற்றவனைப்பார்த்தீர்களோ
வேந்தர்களுக்கெல்லாம் வேந்தனானதும் கூந்தற்பனைமரமே,

சந்தனமென்மறமே என்றன் தலைவனைப்பார்த்தீர்களோ
சுந்தரதாமரவிந்தமுகத்தினன் சந்தனமென்மறமே,

புன்னைவிருட்சங்களே என்றன் பூமனைக்கண்டீர்களோ
தன்னுயிர்போலவேயென்னுயிர்க்காப்பவன் தழைத்தபுன்னைமரமே

செங்காலன்னங்களே என்றன் செம்மலைக்கண்டீர்களோ
மங்கையர்கள்கண்டு மயங்குறுதோளினன் செங்காலன்னங்களே

பஞ்சவர்ணக்கிளிகாள் என்றன் பர்த்தாவைக்கண்டீர்களோ
தஞ்சமடைந்தோரையஞ்சலெனக்காப்பான் பஞ்சவர்ணக்கிளிகாள்

வசையறுமாங்குயிலே என்றன் வள்ளலைக்கண்டீர்களோ
இசையாலேபத்துத்திசைகளைவென்றவன் வசையறுமாங்குயிலே

துள்ளிடுமானினமே என்றன் துணைவனைக்கண்டீர்களோ
கள்ளமில்லாதநல்லுள்ளமுடையவன் துள்ளிடுமானினமே.

தோழிவிருத்தம்-இ-ய-ஆனந்தபைரவி,

மண்டலர்புகழுந்தூயே மதிசேருமுகத்தினாளே
விண்டலமளாவிநிற்கும் வேதமாமலையின்சாரல்
குண்டலம்புனைந்தசோழ குலவேந்தர்மந்த்ரியோடு
எண்டலைப்பட்டுக்கொண்டே யிதோவிருக்கின்றாரம்மா.

வசனம்,

அம்மாசுகுணவல்லி! இந்த மலையின்சாரலிலே நம்முடையஇராஜராகிய சுரகுருமகாராஜன் தன் மந்திரிமார்களோடு யோசனை செய்துகொண்டு இதோவிருக்கிறாரம்மா,

தோழிதரு-இ-ம-மாஞ்சி-தாளம்-சாபு,

பல்லவி,

இருக்கிறாரம்மா இதோ அரசரிருக்கிறாரம்மா,

சரணங்கள்,

வருக்கமிகுங்கதலி வணங்கணிறைந்தவந்த
மலைச்சாரல்தன்னிலே மந்திரியின்பின்னாலே
மனநொந்துமென்மேலே உடல்வாடிகளைமுடிஆறேனடி இரு

மன்னுயிர்போலவே தன்னுயிரெண்ணாமல்
மன்னும்பசுவைக்கொல்ல வந்ததையேயெண்ணி
மனதுமிகவேநொந்துமிகப்பேசித் தனையேசி வளங்கூசி இரு

சுகுணவல்லிவிருத்தம்-இ-ம்-ரேகுபதி-காம்போதி,

வேந்தர்கள்வேந்தனாரே வேட்டைக்காய்வந்ததாங்கள்
மாந்தர்சஞ்சாரமில்லா மலையடிவாரந்தன்னில்
காந்தியெல்லாமழுங்கக் கண்ணீரைவடித்துக்கொண்டே
சாந்தமாயிருக்குமிந்த தன்மையையுமேசெய்வீரே.

வசனம்,

கேளுமகாராஜனே! வேட்டைக்காகவந்தத தாங்கள் மனுஷ சஞ்சாரமில்லாத, இந்தமலைச் சாரலிலே உம்முடையமேனியெல்லாங் கருகும்படி அழுது கொண்டிருக்கிற காரணமென்ன மகாராஜனே,

இராஜன்-தரு-இ-ம-காம்போதி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி,

காட்டிற்குளென்வந்தாயடி அடியென்கண்ணே,

அநுபல்லவி,

நாட்டுக்குள்விளங்கும்பெணைகள் நாயகமாவிருந்திட்ட
ராஜஸ்திரிவாழு நவரத்னமாளிகைவிட்டு காட்

முத்துமுத்துகளாக முகத்திற்கண்ணீர்வடிய
முலைபாரங்களினாலே யலைத்து இடையொடிய காட்

25

பஞ்சிலுமிருதுவான பதத்தில்ரத்தம்பெருகப்
பவளம்போலு முன்னிறம் பசலவனுற்கருக காட்

சுகுணவல்லிவிருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்த

நாதனேயுனைப்பிரிந்தநாளா யுன்வரவையெண்ணிச்
சீதமலர்ப்பதங்கள் சென்றவிவ்வழியைப்பார்த்தே
ஏதமாய்வருந்தும்போதி லெழிற்குறவஞ்சியுன்றன்
வாதனைதன்னைச்சொன்னாள் வனத்திற்குவந்திட்டேனே,

O-894M3G7 MID

வசனம்,

கேளுமகாராஜனே! நீர் பிரிந்தது முதல இதுவரையில் வழிபார்த்துப்பார்த்து வருத்தப்பட்டுக்கொண்டிருந்தேன், அப்படிவருந்தும போது குறத்தியானவள் வந்து தாங்கள் படுகிறவருத்தங்களையெல்லாஞ்சொன்னாள், மனந்தாளாமல் வந்துவிட்டேன் மகாராஜனே.

குணவல்லி-தரு-இ-ம்-அமீர்கல்யாணி.

11969

பல்லவி.

தாளாமல் வந்தனனே நாயக நாயகரே

சரணங்கள்,

வாளாங்கண்ணுடையகுற வஞ்சிபெண்பால்வந்து
...னீர்படுமிந்த வாதைசொல்லவேராணைந்து தாளா

சிசுக்கொலையிலும்பெரிதாம் பசுக்கொலையேதேடித்
தியங்குகின்றதைக்கேட்டுச் சேடிகளோடுகூடித் தாளா

இராஜன் விருத்தம்-இ-ம்-காம்போதி.

வாதருக்கரசியேகாண் வனவேட்டையாடும்போதில்
ஏதமேசெய்தபன்றி யெதிர்ப்பட்டதகனைக்கொல்லப்
பாதபம்பதுங்கின்ற பசுவையுங்கொன்றதாலே
பாதகம்விளைந்ததிந்த பாவத்துக்கென்செய்வேனே.

வசனம்.

அடியென்னுயகியே! நானிந்தவனத்தில் வேட்டை யாடும்போது ஒருகருமலைப்போலப் பன்றியானது எதிர்ப்பட்டது அதைக்கொல்லு ம்படி அம்பெறிந்தபோது அந்த வமபானது அந்தபன்றியைக கொன்று ஊடுருவிப்போய் ஒருபசுவையுங்கொன்றது,இந்தப்பசுவைக்கொன்ற பாவத்திற்கு என்செய்வேனடி நாயகியே.

ஷை தரு-இ-ம்-கமாஸ்-தாளம்-ரூபகம்,

பல்லவி,

பாதகமல்லவோ பெண்ணே பாதகமல்லவோ

அநுபல்லவி.

காதலியென்காமரசமே பாத

சரணங்கள்,

ஜீவரிலுமந்த தேவரிலுமற்ற
மூவரிலுமுயர் கோவதைசெய்தது பாத

எண்ணியே செய்தாலும் எண்ணுமல்செய்தாலும்
வண்ணத தெய்வப்பசு மாய்ந்திடமாய்த்தது பாத

சுருணவல்லிவிருத்தம்,

தாரணிமன்னுசேளாய் சந்ததமனதிலெண்ணிப்
பாரமாய்படிக்குச்செய்யும் பாவத்திற்கஞ்சவேண்டும்
நீரமாய்மனதிலெண்ணிச் செய்யாதசெய்தபாவந்
தீரவேபரிகாரத்தைச் செய்துவோய்வருநுவீரே,

வசனம்,

கேளுமகாராஜனே! மனதிலெண்ணிச்செய்யும் பாவத்திற்கு அஞ்சவேண்டும், எண்ணுமற்செய்த பாவத்திற்குபோமஞ்ச வேண்டியதில்லை ஒருபரிகாரஞ்செய்வோர் ஊறநக்குவாருர் என்பிராணநாதா,

இராஜன் விருத்தம்-இ-ம்-கமாஸ்.

மதிமுகமாதேகேளாய் வருங்கிரியாலோபத்திற்கு
விதியொடுபரிகாரங்கள் வேதத்திற்சொன்னதுண்டு
பரிவான[illegible]லைப்பழிக்கு[illegible] பரிகாரமில்லாத்தாலே
ததியி[illegible]தேர்க்காலிலென்னைத் தற்கொலைசெய்வேன்கண்டாய்.

வசனம்.

சந்திரன் போன்ற முகமுள்ள சுகுணவல்லி! மந்திரா லோபம், கிரியா லோபம் இப்படிப்பட்டவைகளுக்குமாத்திரந்தான்வேதத்தில்பரிகாரஞ்சொன்னதுண்டு. கொலைசெய்த பாவத்திற்குப் பரிகாரமேயில்லை. பழிக்குப் பழியாக நான் தேர்க்காலிலே இறப்பதற்கு உறுதிகொண்டேன் பெண்ணே.

இராஜன்-தரு-இ-ம்-கமாஸ்.

தேரின்காலிலிடரினகதை தெரியவில்லையோ
இப்பாரிலொருபசுவைக்கொன்ற பழிக்குப்பழியாய். தேரின்
தீதில்லாமலோடிவந்த தெய்வப்பசுவை
மேதினிதனிற்கொன்ற சோழவீதிவிடங்கனே தேரின்
கன்றினுயிரிழந்து கதறியபசுதான்
களிக்கவேதிருவாரூர்பூபதி உயிர்விட தேரின்

சுகுணவல்லி-தரு-இ-ம்-செஞ்சுருட்டி தா-ம்-ஆதி.

பல்லவி.

குறைசெய்தமோ என்ன குறைசெய்தமோ-எது
குறைசெய்தமோ.

சரணங்கள்.

முறைமைதவறிஞான முனிவரைப்பழித்தோமோ குறை
மறையவர்செய்கின்ற மகங்களையழித்தோமோ குறை
மன்றில்தாய்தந்தையை மறித்தெதிர்வைதோமோ குறை
என்றுங்குருவுக்கு இரண்டகஞ்செய்தோமோ குறை
மகத்தானபுலவோரை மதியாமலிருந்தோமோ குறை
கதியற்றயாசகரைக் கால்களையொடித்தோமோ குறை
ஒருவர்மற்றொருவர்க்கு உதவினால்தடுத்தோமோ குறை
இருவர்சினேகிதத்தைக் கோள்சொல்லிக்கெடுத்தோமோ குறை
சிவபூசைசெய்யாது செவ்வையாய்ப்புசித்தோமோ குறை

சிவனடியார்களைச் சேவியா திருந்தோமோ குறை
பூதிருத்திராக்கம் புனையாமல் வாழ்ந்தோமோ குறை

இராஜன்-விருத்தம்.

அனமதினடையைவென்ற வழகியமாதேகேளாய்
மனமதுசலிக்கவேண்டா மரணமெக்காலுமுண்டு
வனமதிற்பசுவைக்கொன்ற வகையினுக்குயிரைவிட்டால்
அனகனுஞ்சிவனடிக்கீழன்புடன் வாழ்வேன்கண்டாய்.

வசனம்.

அன்னத்தினடையைச் செயித்த வழகானமாதே! என்பொருட்டு நீமனந்தளரவேண்டாம். மரணமென்பது எந்தகாலத்துமுண்டு பசுவைக் கொன்ற பாவத்திற்காக வுயிரினை யிழப்பேனாகில் சிவபெருமானடியில்வாழும் பாக்கியங்கிடைக்கும் பெண்ணே.

இராஜன்-தரு-இ-ம்-சமாஸ்-தா-ம்-ஏக

மனஞ்சலிக்க வேண்டாமடி மானே தேனே யுன்றன் மனம்
வனந்தனிற்றெய்வப்பசு மாய்த்ததற்காய்வந்தகதிக்கு மனம்
பாவஞ்செய்தோர்க்கு மோட்சப்பதவியுண்டாகுமோ மனம்
சாவுக்குமஞ்சுவாரோ தையலேயின்னமும் மனம்
ஆவலுடன் சொல்வதைக்கேள் ஆறிலுஞ்சாவுநூறிலுஞ்சாவு மனம்

சுகுணவல்லிகொச்சகம்,

அடலரசேநமணந்தவன் றுமுதலின்றளவும்
உடலிரண்டதாய்க்கண்டோமுயிரிரண்டாய்க்கண்டதில்லை
இடமுடையவென்னையுமே தேர்க்காலிலும்மூட்டனே
இடருதற்குத்திருவுள்ளமிசைந்தருள் வேண்டினனே.

வசனம்.

கேளுமகாராஜனே! நாம் கல்யாணஞ் செய்து கொண்ட அந்தக் கால முதல் இந்தக்காலம் வரையில் தேகமிரண்டாகவும், உயிரொன்றாகவு மிருந்தோமாகையால், என்னையும் அந்தத் தேர்க்காலி விடறும்படி மனங்கொள்ள வேண்டும் பிராணநாதா.

இராஜன்-விருத்தம்-இ-ம்-ரேகுபதி.

என்றுமே பொருளாற்கண்களிரண்டதாந்தொழிலினாலே
ஒன்றதாமவ்ந்றுளொன்றழிந்தாலு மொன்றாற்காண்பார்
நன்றந்தவிதப்படிக்கேகளிப்போதிறந்திட்டாலும்
மன்றினினீயிருந்து மகிழ்வுடன்வாழ்குவாயே.

வசனம்.

கேளாய் பிராணநாயகி! கண்கள் இடத்திறு விரண்டாய்க் காண்கின்றன. தொழிலாலத்த விரண்டு கண்களும் ஒருபொருளையேகாணும். அந்தக்கண்களி லொன்று நீங்கினாலும் மற்றொன்றாலே உலகத்திற் காண்பவரில்லையா? அதுபோல நானிறந்து விட்டாலு நீயிருந்து சந்தோஷமாய் வாழ்வாய் பெண்ணே.

சுகுணவல்லிகொச்சகம்.

அன்றிலெனும்பட்சியைப்போ லன்றுமுதலின்றளவும்
மன்றலிலேவாழ்ந்ததனால் வனந்தேடிவந்தனனே
என்றனையேநீரின்னமின்னமுஞ் சோதிக்காமல்
இன்றென்னைத்தேர்க்காலி விடருமுதற்கெண்ணுவீரே.

வசனம்.

கேளும் பிராணநாதரே! அன்றிற் பட்சியைப்போல இதுவரையில் வாழ்ந்ததால், காட்டினீர்தனியேயிருக்க மனந்தாளாமல் வந்துவிட்டேன். என்னையின்னமுஞ் சோதிக்காமல்தேர்க்காலிலிடறும்படி எண்ணவேண்டும் பிராணநாதா.

இராஜன்விருத்தம்-இ-ம்-பைரவி.

சந்ததஞ்சொற்படிக்குத்தான் செய்யுமந்த்ரிமாரே
அந்தவோர்தெய்வத்தன்மை யடைந்திட்டபசுவிற்காக
இந்தநல்வேளைதன்னி லிறந்திடத்துணிந்துவிட்டோம்
சிந்தனைசெய்திடாமற் றேரினையழைப்பிப்பாயே.

வசனம்.

என்சொற்போல நடத்துமந்திரியே! அந்தத்தெய்வப் பசுக்காக இறந்துவிட நிச்சயித்திருக்கிறோம். அந்தத்தெய்வப்பசுவிற்காக நீர்யாதொரு ஆலோசனையும் செய்யாமல் உடனே இரதத்தை யழைப்பிக்கவேண்டும் மந்திரி.

மந்திரி விருத்தம்.

இந்தநல்லுலகைமுற்று மெழி[illegible]பெறவாண்டுவந்த
சுந்தரத்தோளாநல்ல சுரகுருப[illegible]யேயென்னை
மைந்தனைப்போலேகாத்து வருமு[illegible]னைத்தேறி[illegible]ன்காலிற்
சிந்திடச்செய்வதற்கென் சிந்தை[illegible]ற்றுணிதலின்றே.

வசனம்.

இவ்வுலகமுழுவதினையும் அழகும்பெற[illegible]ாண்டுவந்த சுரகுருமகாராஜனே! என்னைத்தங்கள் புத்திரனைப்போல இரட்[illegible]த்துவந்த தேவரீரை இரதத்தின் காலிற் சிதையும்படி நாள் மனந்துணிவ[illegible] நலமாகுமோ இராஜனே.

இராஜன் விருத்தம்.

புத்தியிற்சிறந்தநல்ல புகழுறுமந்த்ரிகேளாய்
உத்தமபசுவைக்கொன்றிங் குற்றதோர்பாவந்தன்னை
இத்தரைதன்னினீங்கி யிருங்கதியடைவதற்கே
சித்தநீவைத்தாயானுற் சிவனருளுனக்குண்டாமே.

வசனம்.

புத்தியிலே மிகுந்த புகழ்வாய்ந்த மந்திரியே! உத்தமகுணம் வாய்த்தபசுவைக் கொன்றதனுனேர்ந்தபாவமானதையொழித்துநான்மோட்சத்தையடைவதற்கு நீ மனம் வைப்பாயாகில் உனக்குச் சிவ[illegible]ருமானுடைய திருவருளுண்டாகும் மந்திரி.

மந்திரிதரு-இ-ம், சைந்தவி-தா-ம், சாபு.

பல்லவி

வந்ததுமணித்தேரும் வாருப்பாரும் வந்தது

அநுபல்லவி.

மந்தரகிரிபோல மல்லாபுரியைத்தாண்டி வந்தது

சரணங்கள்.

பொற்கலசமுகீடப் புலிக்கொடியாடப்
புகழுந்தருமம்வாட
கற்சக்கரங்கள்ஞற் கலவைப்புழுதிமூட வந்தது
மருவுசித்திரம்போலப் பளபளென்ன
வயங்கியொளிகள்மின்ன

வருவோர்சைதிசைமூட மணிகள்கலகலென்னக் வந்தது
காடுமலைகடந்து கதித்தகண
காவலர்களுந்தொடர்ந்து
வாடுஞ்சுரகுருவாழும்வனமடர்ந்து வந்தது

மந்திரி விருத்தம். இ-ம்-ஆனந்த.

கதித்திடுமுலகந்தன்னைக் களிப்புடனொருகுடைக்கீழ்
மதித்திடும்படிக்கேயாளும் மன்னவர்மன்னுகேளாய்
விதித்தகட்டளைப்படிக்கே விரைந்துபோய்மணிகளெல்லாம்
பதித்ததேர்நடத்திவந்தேன் பண்புடன்பார்த்திடீரே.

வசனம்.

கேளு மகாராஜனே! தங்கள் கட்டளைப்படிக்கே தேர்நடத்திவந்திருக்கிறன். பாருமகாராஜனே.

இராஜன் விருத்தம். இ-ம். தேசிகதோடி.

ஆதிமாமறைகள்வாழ வந்தணர்வாழவேந்தர்
நீதிகள்வாழகற்பு நெறிகளும்வாழவேதான்
கோதிலாப்பசுவைக்கொன்ற கொடும்பழிதீரவேண்டி
ஏதிலாருந்தேர்க்காலி லெங்களையிடறுவாயே.

வசனம்.

கேளுமந்திரி! வேதங்களும், பிராமணர்களும், இராஜநீதியும், கற்புமார்களும் அழியாமல் நிலைபெற்றிருக்கும்படி பசுவைக்கொன்ற என்பாவநீங்குதற்காக இதோவிருக்கிற தேர்க்காலி லெங்களையிடறிப்போடும் மந்திரி.

மந்திரி விருத்தம். இ-ம். நவரோஜ-ு.

ஒப்பிலாவரசன்சொன்ன வுத்தரப்படிக்கேயின்று
தப்பில்லாசுகுணவல்லி தன்னொடுமன்னன்றன்னை
எப்படிதேறின்காலிலிடறுதற் கென்னுவேனான்
மைப்படிநீலகண்டா மாசில்கைலாசவாசா.

வசனம்.

ஆலகாலவிஷத்தை கண்டத்திலடக்கியகைலாசவாசனே அரசனுத்தரவுக்கு ஒருதப்பிதமுமில்லாதசுகுணவல்லியையும், இராஜனையும் எப்படி மனந்துணிந்து தேரின்காலிலிடறுவேன் பரமசிவனே.

மந்திரி புலம்பல் இ-ம். நவரோசு

ஈசா கைலாச வாசா
பாசா டவிநாசா பரமேசா
வேதா துதிபாதா ஜகதீசா
நாலா ரணமூலா சர்வேசா

இராஜன் தரு-இ-ம்-[illegible]சிகமோடி.

பல்லவி

ஏனழுகிறாய் மந்திரியே நீ

அநுபல்லவி

வானப்பசு மாய்த்தவென்னை
மாய்ப்பதற்காய் மனங்கரைந்து ஏன

சரணம்.

தெய்வப்பசு மாய்ந்திடவும்
தேரின்காலி லிடறவும்
தெய்வசாப மிட்டிருந்தால்
சிவராற்றடுக்கப்போமோ, ஏன

ஆசரிரிபோல் தெய்வத்திலோத்தமை சொல்லுதல்

இராகம்-செஞ்சுருட்டி

பல்லவி.

பதராதே ஓஓ மந்திரியே,

சரணம்.

கதராதே ஓஓ மந்திரியே.
அதிபதியே
சதிபதியே
மதிபதியே
பதராதே.
பாபமும் ஏகும்
சாபமும் போகும், பத

திலோத்தமை பொது விருத்தம்-இ-ம்-அசாவேரி.

பாருளோர்தம்மையென் றும் பாதுகாத்தருளுமன்னன்
ஏருழுபசுக்கொலைக்கா யேங்கியேவருந்தும்போது

தேறுதல்சொலும்பொருட்டாய்த் திகழ்பசுவுருவமாறிச்
சீருடனெழுந்து தெய்வத்திலோத்தமைவருகின்றாளே.

வசனம்.

இராஜன் பசுவைக்கொலைக்காசவருந்தும்போது தேறுதல்சொல்லும் படி சுவடிவம்போய்த் தெய்வவடிவங் கொண்டு திலோத்தமைவருகிறவிதங்காண்க

தரு-இ-ம்-அசாவேரி-தா-ம்-ஆதி.

தெய்வத்திலோத்தமைவந்தாள் அதிதீரி
சிருங்காரி ஓய்யாரி உதாரி. தெய்வ
பையரவுந்தன்னைப் பழித்தகடிதடமும்
பருத்தமிருதுவாகுமபாரஞ்சிமுலைக்குடமும்
மைமிழியுங்கொள்தெய்வ மாதர்களிலே
அஸ்மானிசுஞ்ஞானி நிதானி பொன்மேனி. தெய்வ
[illegible]திவிருந்தவித்தையைப்போலே
என்றுமாபரணங்களிலகிடமென்மேலே
சந்ததமுங்கலவைச்சாந்தையணிந்துதேவ
தாசி சரோசி கைவீசி மெய்பேசி தெய்வ

இராஜன்விருத்தம்-இ-ம்-பூரிகலியாணி.

பூமதோதெய்வமாதோபுகழ்ந்திடும்வாணியென்னும்
நாமாதோமேருவின்னிணண்ணரியமாதோவன்றி
மாமாதோவுலகின்மாதோமாயையோபூதம்பேயோ
மொட்டியாரோவூர்போதெரிந்திடச்சொல்லுவாயே.

வசனம்.

ஓபெண்ணே! நீயார்பூமிதேவியா? சரசுவதியா? இலட்சுமியா? அல்லதுஉலகத்தில்வாழும்பெண்ணா? மாயையா? பூதமா? பேயா? எனக்குத் தெரியச்சொல்லவேண்டும் பெண்ணே.

இராஜன்-தரு-இ-ம்-பூரிகலியாணி.

பல்லவி.

பெண்ணேநீயாரோ என்ன
பேரோவெந்தவூரோ.

சரணங்கள்.

வண்ணத்தெய்வப்பசுவாகியிருந்ததை
மாற்றியென்றனை நீயேமாற்றவந்தாயோ பெண்ணே

தேவருலகோ நாகர்மேவுமுலகோ தெய்வத்
திருவுருக்கொண்டே என்முன் வந்த பெண்ணே
பூவுலகோ யன்றிப்பூதம்பேயோ மாயைக்
பூடகமோ விந்தக்காட்டகத்திலே வந்த பெண்ணே.

திலோத்தமைவிருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்த

கற்பகத்தருவும்தெய்வக்காமதேனுவும்சாகா த
அற்புதமருந்தேயென்னுமமுதமுநிதியிரண்டும்
வற்புறக்கொடுக்குஞ்சிந்தாமணியுமேவியபொன்னாட்டில்
மற்பெற்றுவாழ்திலோர்த்தமைபொதுமகளென்னைப்.

வசனம்.

கற்பகவிருட்சம், காமதேனு, தேவாமிர்தம், சங்கநிதி, பதுமநிதி, சிந்தாமணி முதலிய பொருள்களிறைந்த சவர்க்கலோகத்தில் வாழ்கின்ற திலோர்த்தமையாகிய தேவதாசி என் மகாராஜனே.

இராஜன்விருத்தம்-இ-ம்-ஆரபி.

அப்படியானவிந்தவடவிசூழ்குன்றந்தன்னில்
மைப்படிகாமதேனுவம்சமாய்ப்பசுவதாகி
எப்படிவந்தாய்புல்லையேதுக்குமேய்த்துநின்றாய்
மைப்படிகண்ணுயிந்தவரலாற்றைச்சொல்லுவாயே.

வசனம்.

ஓ பெண்ணே! இந்தக்காடு சூழ்ந்த மலையடிவாரத்தில் அழகிய காமதேனுவம்சமாகிய பசுவாகி யெப்படிவந்து புல்லைமேய்ந்துகொண்டிருந்தாய்உனக்கிப்படிவந்த காரணமென்ன, உன்சரித்திரத்தைச் சொல்லவேண்டும் பெண்ணே.

திலோத்தமை-அகவல்-இ-ய்-ஆரபி.

நரபதிகேளாய் நாரணனொருநாள்
புரகரன்வாழும் பொற்கைலைக்கே
கருடன்மேல்வந்து கங்காதரனார்
திருவமார்சேவையைச் செய்திடப்போயினர்
கவலனுநந்தியைக்கருடன் கண்டு
சிவனையுந்தெய்வமாச் செப்பப்படுமோ

என்றேபலவா யிகழ்ச்சிகூறினன்
நன்றுடன்விளங்குநந்தியெம்பெருமான்
கேட்டமாத்திரத்திற் கிளர்மனஞ்சகித்
மாட்டாரெழுந்து வருபெருமூச்சிட
அந்தக்காற்றிலேயலைவாய்த்துரும்புபோல
புந்தியில்கருடன் புரளும்போது
கண்ணுற்றார்கண்டு கயிலையார்க்குரைக்கக்
கண்ணுதற்பெருமான் களிப்புடன்வந்து
கோபந்தனியன் கோபந்தனியுன்
கோபந்தனியெனக் கூறியங்கேளா
இருந்ததாலைய ளிப்புவிதன்னிலே
வருந்தலில்வேத மலைச்சாரலிலே
அருந்தவஞ்செய்தே யடைகவென்றார்
தருந்தகைநந்தியார் தவஞ்செயும்போது
விண்ணவர்பயந்து விளங்கியவிடையவர்
பண்ணியதவத்தைப் பகுவெனநீபோய்
அழியெனச்சொல்ல வடியேனடைந்தேன்
பழிகொளும்வஞ்சம் படைத்தனனென்று
தனிப்பகவாகிட சாபந்தந்தனர்
இனிப்பெருஞ்சொர்க்க மென்றடைவேனென
சுரகுருவாகியதோன்றலே யுன்றல்
தாரணியில்வந்த சாபந்தீரும்
என்றனருன்றனெழிற்சேவைக்கே
மன்றினிற்காத்தன னங்கென்னைக்காத்தீர்
உனக்குப்புண்ணியமொரு கோடியுண்டாம்
எனக்குச்சாப மின்றுட்டொழிந்தது

பொது விருத்தம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்.

கொலைசெய்தபாவத்தாலே கொடுமையாம்பன்றியாகி
அலைகொண்மாயிகளொன்று மாக்களும்விபூதிபூசித்
தலைமையாஞ்சிவகணம்போற் றரணியிற்சிவனடிக்கே
நிலைமையாம்பத்தியுள்ள நிருபனுக்கெதிர்வந்தானே.

வசனம்.

பன்றியாகவிருந்த மாயிகனென்னும் இராட்சசன் சிவகணத்தைப்போல விபூதிபூசிச்சுரகுருமகாராஜனை எதிரில்வருகிற விதங்காணோக.

மாயிகன் தரு. இ-ம்-சங்காரபரணம்-தாளம்-ஏக

பல்லவி.

மாயிகன்வந்தானே இராட்சச மாயிகன்

சரணங்கள்.

வாயிலேயுக்கிர வக்கிரபல்லொடு
மாட்டிமைகாட்டியே கைகளைநீட்டியே. மாயிகன்

விண்ணிலுள்ளோர்களும் மண்ணிலுள்ளோர்களும்
மயக்கமயக்க அதிசயிக்க மாயிகன்

கொள்ளிகண்ணுருட்டிக் குள்ளக்கால்புரட்டிக்
குதித்து விதிர்த்து மகக்கதிர்த்து. மாயிகன்

நீலமாமலையைப் போலவேயெழுந்து
நீண்டு பூண்டு கையிற்றண்டு கொண்டு மாயிகன்

இராஜன் விருத்தம்-இ-ம்-மோகனம்.

பெருமலைகுலுங்கவிந்தப் பெரும்புவிகுலுங்கவாழி
வருமலைகுலுங்கப்பன்றி வடிவமாயிருந்தாய்பின்பு
கருமலைபோலேயிந்தக்காட்டிமேல யெழுந்துவந்தாய்
பெருமலைநீர்த்தாயுன்றன் வரலாற்றைப்புகலுவாயே.

வசனம்.

பெரியமலைகுலுங்கவும், இப்பூமிகுலுங்கவும், சமுத்திரங் கலங்கவும் பன்றிவடிவமாயிருந்து ஆர்பாட்டஞ்செய்தாய். இப்போதுமலைபோலே நிற்கிறாய் உன்வரலாற்றைச் சொல்லுமப்பா.

மாயிகன் விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

மாயிகனென்பேரிந்தவனம் வருவோரைக்கொன்று
வாயிலேபோட்டடக்கி வயிற்றைநான்வளர்க்கும்போது
தாயினன்புடைமார்க்கண்டர் சாபத்தினலேபன்றி
ஆயினேனுன் புண்யத்தா லமுதத்தையடைகுவேனே.

வசனம்.

கேளுமகாராஜனே! நான் மாயிகனென்னும், இராட்சசன், இவ்வனத்தில் முனிவர்களைப் பிடுங்கித்தின்று கொண்டிருந்தேன். மார்க்கண்டேயர் சாபத்தால் பன்றியானேன். உன்கையம்பாலிறந்து சிவகணத்தின்வடிவம்பெற்றுச் சிவபதவி யடைவேன் மகாராஜனே.

இராஜன் விருத்தம்-இ-ம்-பைரவி.

பழுதிலா மந்திரிமாரே பகருவன்கேளீரிந்தச்
செழுமையாக்குன்றந்தன்னிற் சிறப்புடனியாகஞ்செய்யும்
கொழுமையாய்ப்புகையும்வேதக் கோஷ்டிகளோசைதானும்
எழுவதாற்றெய்வீகத்தை யிங்குநான்காண்கின்றேனே.

இராஜன் தரு-இ-ம்-பைரவி.

பல்லவி.

தெய்வீகமே காண்கிறேன்
சிவகதி தரு பசுபதி யுரைப்பதி — தெய்

சரணங்கள்.

சைவதர்மமுணர்ந்த தபோதனர்யோகமே
செய்கிறவாசிரம மேவியதால் — தெய்
மலையருவிகளொடு மதுரகனிவகைகள்
குலைகுலையாகவே மேவியதால் — தெய்
வேள்விப்புகையுணையும் வேதபாராயண
கேள்கெனவேவயசையு மேவியதால் — தெய்

மந்திரிவிருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்த

பூதலந்தன்னைக்காக்கும் புகழுளமன்னரேனாய்
மாதவத்தவராலிந்தமகத்துவந் தெரியவேண்டும்
ஆதரத்துடனேநம்மூ ரணைந்துபின்மறைகளோதும்
வேதபாரகரைக்கேட்போம் விரைந்துடன்வருகுவீரே.

வசனம்.

கேளுமகாராஜனே! இத்தலத்தின் மகிமையை முனிவர்கள்யாராகிலுந்தெரிவித்தால்தான்தெரியும், முனிவர்களைநாம்மின்னமுந் தெரிசிக்கவில்லை ஆகையால் நாம் நம்மூருக்குப்போய் வேதியர்களால் தெரிந்துக்கொள்வோம் வாருமகாராசனே!

இராஜன் விருத்தம்-இ-ம்-கானட.

உயிரினுஞ்சிறந்தென்னுள்ள மூவந்தகண்மணியேகேளாய்
பயிர்செயுங்குடியானோரைப் பாதுகாத்திடவேவந்த
செயிரிலாவேலைதன்னில் தெய்வீகங்கண்டேமற்றும்
கயிரவத்துடன்சூழ்நம்மூர்கலந்து கேட்டிடுவோம்வாராய்.

வசனம்.

என்னுயிருக்குச்சமானமாகிய பெண்ணே! நாயித்தலத்தில் தெய்வீகம் விளங்கக்கண்டோம். ஆனால்முழுவதும்விவரமாய்த்தெரியவில்லை. நம்முடைய ஊருக்குப்போய் வேதியர்களால் தெரிந்துகொள்வோம் வாராய்பெண்ணே.

இராஜன்-தரு-இ-ம்-கானட.

பல்லவி.

கண்மணிவாராய் கடன்மல்லைநேராய்

சரணங்கள்.

பெண்மணிநீயே பிதிர்கொள்ளுவாயே
விண்மணிச்சாயே வே[illegible]மதாயே கண்
மானினமூடி மருவுதுகூடி
ஏனின்னம்வாடி யிருக்கிறாயோடி கண்
சாரலின்வாவி தனிக்குயில்கூவி
தீரமாய்மேவித் திகழு[illegible]வி கண்

பொதுவிருத்தம்.

ஆன்றிருவிளையாட்டெண்ணியவனடிமனத்திற்கொண்டு
சுரகுருராஜன்றானுஞ் சுகுணநல்வல்லியோடு
மாமிகுசோலைசூழ்ந்த மல்லைமாநகருக்கேகத்
தாமுறுமிரண்டுபட்சி தடுத்ததுகுறுக்கிற்றானே.

வசனம்.

சிவபெருமான் திருவிளையாட்டினைச் சிந்தித்துக்கொண்டு, அவன் திருவடியினை மனத்தில்வைத்துச் சுரகுருமகாராஜாதன்பத்தினிசுகுணவல்லியுடன் மாவலிபுரத்திற்கேக உத்தேசித்துத் திரும்புகையில் வலிமை பொருந்திய இரண்டு பட்சிகள் குறுக்கேவந்துதடுத்தன.

நான்காநாள் நாடகம்.

மந்திரிவிருத்தம்-இ-ம்-க பி.

நெடியவேல்தாங்குமன்னா நீண்டதன்சிரகினாலே
கடிதெனவந்தேயிந்தக்கழுகுகளிரண்டும்நம்மை
படிமிசைச்செலவொட்டாது பயந்திடத்தடுப்பதானே
குடிலஞ்செய்வதனையிதோ கொல்லவுத்திரஞ்செய்வாயே.

வசனம்.

கேளுமகாராஜனே இரண்டுகழுகுபட்சிகள் அதிகவேகமாயோடிவந்துதன் றகுகளினாலே யடித்துத்தடுக்குகிறது. உத்திரவுசெய்தால் இதோவன்னம் இறைகொடுக்கின்றேன் மகாராஜனே.

தரு-இ-ம்-பூரிகலியாணி.

பல்லவி.

உத்தாரமெனக்கருளையா இப்போ
அவ்விரந்தனக்கிரையாக்குறேன் மெய்யா உத்

சரணங்கள்.

சித்தத்தில்பிரமைகொள்ளச் சிரகாலடித்துமெல்ல
சுற்றிவருங்கழுகுபட்சிகளையே கொல்ல உத்

மகுடமன்னர்கள்வந்து வணங்கிடும்பொற்பாதா
சகுணத்தடையென்றே தான்தெரியாதா உத்

நடுக்கங்கொள்ளும்படி நாலுதிக்கிலும்வந்து
தடுக்கின்றதனைக்கொல்லச் சமயத்திலேயுவந்து உத்

இராஜன்விருத்தம்.

இந்தமாமலையிலுள்ளிருக்கின்றசீவனெல்லாம்
அந்தநற்சிவகணங்களாகியேயிருத்தலாலே
மந்திரீயேசற்று மனத்திற்பொறுமைகொண்டு
கொந்திடுமம்பினாலே கொல்லுதல்வேண்டாம்வேண்டாம்.

வசனம்.

மந்திரியே! இந்தமலையில் வசிக்கின்ற உயிர்களெல்லாம் சிவகணங்களா கவிருக்கிறதாக நமக்குத்தெரியவருகிறது. ஆனபடியால் மனம்பொறுத்துக் கொண்டு அவைகளைத்துன்பஞ்செய்ய அம்பினாலேகொல்லவேண்டாம்வேண் டா மந்திரி.

இராஜன்-தரு-இ-ம்-காபி.

பல்லவி.

கொல்லுதல்கூடாதே பலக்
கொடுமைதேடாதே.

சரணங்கள்.

சொல்லவரிதாகும் வல்லபரசிவன்
அல்லும்பகலுமே உள்ளமலையினில் கொல்

இந்தத்தலத்தில் பிறந்தவெறும்பாதி
தந்திவரையிலு மந்தணாதலால் கொல்

துவலுமறங்கள் தவசிகளொடு
சிவகணமாக அவிர்வதாலொன்றும் கொல்

கட்டியன்பொதுவிருத்தம்.

பறவைகள்தடுக்கக்கண்டு பார்த்திபன்மயங்கும்போது
துறவிகள்தங்களுக்குள் சொல்லருமகிமைவாய்ந்த
கறைமிடற்றண்ணலார்தம் காதிலேசாமவேத
நரவாமருமிசையையூட்டும் நாரதரிஷிவந்தாரே,

வசனம்.

மகாராஜனைப் பட்சிகள் தடுக்கும்போது போகமனமில்லாமல் மயங்கின காலத்தில் பரமேசுவரனுக்குச் சாமவேதமாகிய இராகமாகிய தேனைச்செவியி லூட்டுகின்ற நாரதரிஷிவருகிறவிதங்காண்க.

நாரதர்-தரு-இ-ம்-புன்னாகவராளி.

பல்லவி.

நாரதரிஷிவந்தனா இராஜனைநாடி நார

சரணங்கள்.

சீரணவியநாலு ஆரணஞ்சொன்னபடி
தாரணஞ்செய்துமரி பூரணநிலைபெற்ற நார
மையம்புகழும்படி துய்யருத்ராட்சம்பூண்டு
மெய்யெங்கும்பூதிபூசிக் கையில்வீணையைக்கொண்டு நார
அடைவாகும்யோகப்பட்டை இடைவிளங்கப்புலித்தோல்
உடையையுடுத்துநெடும் சடைமுடியைத்தரித்து நார

இராஜன்விருத்தம்-இ-ம்-ரெகுபதி.

நாதபிரமத்தைக்காணப் போதனார்மகனாய்வந்து
ஏதபிரமைக்குள்ளாகாதியல்புடன்விளங்குந்தூய
வேதபிரமத்தினோடும் வியன்காலபிரமத்தோடும்
நாதபிரமத்தைக்கண்ட நாரதமுனியேபோற்றி.

வசனம்.

கேளும் நாரதமகாமுனியே! பிரமதேவன்குமாரனாகப்பிறந்து, மாய்கையை வெறுத்து வேதத்தில் சொல்லிய பிரமத்தைத்தானேகாலப்பிரமமாகவும் நாதபிரமமாகவும்கண்ட நாரதமாருஷியே சரணம்சரணமையா.

நாரதர்விருத்தம்-இ-ம்-மத்யமாவதி.

வானவர்தமக்குமந்த வானவர்தமக்குமூவர்
ஆனவர்தமக்குமோது மாரணந்தமக்குமெட்டா
ஞானவர்த்தனியார்பாகனாதனாருளினாலே
மானவாதமக்குநல்ல வரங்களைப்பெற்றுவாழ்வாய்.

வசனம்.

கேளும் மகாராஜனே! தேவருக்கும், முனிவர்களுக்கும், மூவருக்கும் வேதங்களுக்கும் எட்டாத பரமேசுவரன் கிருபையினாலே நீ நல்லவரங்களைப் பெற்றுவாழ்வாய் மகாராஜனே.

இராஜன்விருத்தம்-இ-ம்-கலியாணி.

இசையாழ்நாரதரேகேளீர் யாஞ்செய்ததவத்தினாலே
திசையெலாம்புகழுமுன்றன் றெரிசனந்தன்னைத்தந்தீர்
விசையுடன்கழுகுபட்சி மென்மேலுஞ்சிறகினாலே
மிசைவந்துதடுப்பதிந்த விவரத்தையுரைசெய்வீரே.

வசனம்.

கேளும் நாரதமகாமுனிவரே! நான்செய்தபூஜாபலத்தினால்தங்களுடைய தரிசனம் எங்களுக்குக்கிடைத்தது. இப்போது இந்தக்கழுகுபட்சிகளானது சிறகினலடித்து மறிக்கின்றது. இதன்விவரத்தைச் சொல்லவேண்டும் சுவாமி.

நாரதர்விருத்தம்-இ-ம்-பைரவி.

காலதேர்ந்தமுனிவராகுங்கழுகுகள்யுகங்கள்தோறும்
நிலைபெறவிரண்டிரண்டாய் நெடுந்தவஞ்செய்யும்வேத
மலையெனநின்றதிந்த மலைக்கொழுந்தாறுரையன்
தலைவனேநீயுமிந்தத் தலமகிமையைத்தான்பாராய்.

வசனம்.

கேளுமகாராஜனே! இந்தப்பட்சிகள் முன்பிறப்பில் முனிவர்கள். அவர்கள் சாபத்தினலே கழுகுபட்சியாகியுகங்கள்தோறும் இரண்டிரண்டுபட்சிகளாய்இங்கேதபசுசெய்துகொண்டிருக்கின்றன. வேதங்கள்தவஞ்செய்துமலையாகவெழுந்தது. அதில் பரமசிவமேமலைக்கொழுந்தாக வெழுந்தருளியிருக்கிறார். இந்தமலையில் மற்றதேவர்களும்முனிவர்களுந்தவஞ்செய்யும்ஆசிரமத்தைக் காட்டுகிறேன் பாருமகாராஜனே.

நாரதர்-தரு-இ-ம்-உசேனி.

பல்லவி.

வேதமலையை வலம்வருகுவோம்-வாரீர்பாரீர்
வேதமலையை வலம்வருகுவோம்.

சரணங்கள்.

குத்திராட்சசரைக்கொன்றதுவே-பாதகமாய்
ருத்ரகோடிபூசைசெய்த இடமிதுவே வேத

எந்தையார்சொல்லையலட்சியஞ்செய்ததுவே-பாதகமாய்
நந்தியார்தவஞ்செய்த இடமிதுவே வேத

இஷ்டமாய்ச்சுரபியைக்கவர்ந்ததுவே-பாதகமாய்
அஷ்டவசுக்களடையும் இடமிதுவே வேத

அந்திவண்ணன்தனையெதிர்த்ததுவே-பாதகமாய்
இந்திரன்பூசைசெய்த இடமிதுவே வேத

கோராட்சசரையுங் கொன்றதுவே-பாதகமாய்
நாரணன்பூசைநண்ணும் இடமிதுவே வேத

விரவுகாயத்திரியைவிட்டதுவே-சாபமதாய்
பிரமன்பூசைசெய்த இடமிதுவே வேத

சூரியர்தம்மைத் தேடிவளர்ந்ததுவே-பீடையாகிச்
சூரியர்தொழும் இடமிதுவே வேத

ஏணமாய்வேதந்தெரிந்திடவிரும்பும்-முனிகளுக்கும்
பாணினியம்படித்த-இடமிதுவே வேத

மல்வரன்உம்பர்தமக்குமெட்டாத-பதவிதரும்
நால்வரும்வந்துநண்ணும்-இடமிதுவே வேத

நாரதர்விருத்தம்-இ-ம்-சாவேரி.

மங்களம்பெறுவாய் சோழமன்னனேயுபதேசங்கேள்
இங்குளவுயிர்களெல்லாமியல் சிவகணங்களாகுந்
தங்கியமரங்களெல்லாந் தவஞ்செயுமுனிவராகும்
அங்கமாமடிவாரத்துத்துகளெலாமருந்ததாமே.

வசனம்.

கேளுஞ் சோழமகாராஜனே! உனக்குமங்களமுண்டாகக்கடவது. இந்தலத்திலுள்ள சரவஸ்துக்களெல்லாம் சிவகணங்கள் தாவரவஸ்துக்களாகிரங்களெல்லாம் முனிவர்கள் இந்த அடிவாரத்திலுள்ள மண்ணெல்லாம் ரோகங்களையும் நிவாரணஞ்செய்யு மகாமருந்தாகு மகாராஜனே.

இராஜன்விருத்தம்.

முன்னமியான்செய்த நல்லமுதிர்ந்தவோர்தவத்தினாலே
என்னையாட்கொள்ளவேண்டி யென்முன்னேவந்துதோன்றும்
பின்னியசடைவாய்ந்த பிரபலமுனிவரேநே
என்னநான்செய்யவேண்டுமென்றனக் குரைசெய்வாயே.

வசனம்.

கேளுநாரதமுனிவரே! பூர்வத்தில் நான்செய்த தபோபலத்தினால் என்னை தேவரீர் எழுந்தருளிவரப்பெற்றேன். இனியான் செய்யவேண்டிகாரியமென்ன சொல்லவேண்டும் நாரதரே.

நாரதர்விருத்தம்-இ-ம்-முகாரி.

ஆசனே தவங்கள்செய்தோரவரவர்பேரினுலே
சரசையுண்டாக்கினார்கள் சங்குதீர்த்தமுண்டாச்சு
பரசுதற்கெவருமின்னாள் பண்புடனாலயங்கோ
புரமதிலாதிசெய்து புண்ணியம்பெறுகுவாயே.

வசனம்.

கேளுமகாராஜனே! முன்னேயங்கங்கே தபசுசெய்தவர்கள் தங்கள்தங்கள் பேரினுலே தீர்த்தமுண்டாக்கினார்கள், சங்குதீர்த்தமு முண்டாச்சு. இந்தத்தலமிதுவரையிலும் தேவர்களும் முனிவர்களு மாத்திரந்தெரிந்துவணங்கத்தக்கதாகவிருந்தது. இனிப்பூலோகத்திலியாரும் அறியும்படி ஆலயங்கள், கோபுரங்கள், மதில்கள் முதலியசெய்து இந்தச்சிவபுண்ணியம் பெறவேண்டும் மகாராஜனே.

இராஜன்விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்த

இனிவருங்காலமெல்லா மீசுரன்கைங்கரியத்தால்
கனிவுடன்கழிக்குமாறு கட்டளையெனக்களித்த
முனிவரேயதனைச்செய்ய முகூர்த்தமிட்டருளியோதும்
தனிவிஸ்வகர்மாவிந்தத்தட்சணம் வரச்செய்வீரே.

வசனம்

கேளும் நாரதமகாமுனியே! பரமசிவன் கைங்கரியத்தில் என்வாழ் நாளையே செலவு செய்யும்படி கட்டளையிட்டீர். அதனைச்செய்யும்படி ஒருமுகூர்த்தநாள் ஏற்படுத்தி விஸ்வகர்மாவரும்படி தயைபுரிந்தருள வேண்டும் நாரதமுனிவரே.

நாரதர்விருத்தம்-இ-ம்-சாவேரி.

பேசியமுன்னேநீதான் பிரகஸ்பதியாதலாலே
மாசிலாமுனிவர்வானோர் மற்றையரேவல்செய்வார்
வீசியவொளிவுகொண்ட வெள்ளிமாமலைக்கின்றேநேரம்
தேசிற்போய்வருவேனீதான் சீக்கிரஞ்செய்குவாயே

வசனம்.

கேளுமகாராஜனே! நீமுன்னேபிரகஸ்பதியாயிருந்தாய். இந்தச்சிவகைங்கரியஞ்செய்வதற்கேநீ பூமியிற்பிறந்தாய். ஆகையால்நீசொன்னால் தேவர்களும், முனிவர்களும், யாவரும்வேலைசெய்வார். நான்கைலாசத்திற்குப்போய்வருகிறேன். சீக்கிரம் ஆலயத்தைக்கட்டவேண்டும் மகாராஜனே.

35

கைலாயத்தில் திரிபுரசுந்தரிகொலுவீற்றிருத்தல்.

இ-ம்-சாவேரி-தா-ம்-ஆதி.

பல்லவி.

ஜோதிசிம்மாசனத்தில் வீற்றிருந்தாள்
திரிபுர சுந்தரி நிரந்தரி
துரந்தரி பரம்பரி ஜோதி

சரணம்.

ஆதி மறையையோதும்வேதியர்நாமகளும்
வலைகடல்பள்ளிகொள்ளும்அரிமகிழ்மாமகளும்
தீதிலாமல்விளங்கிச்செழுத்திடும்பூமகளும்
செப்புமிந்த்ராணியும்தெய்வநற்கோமகளும்
சிந்தைதனிலேமிகனைந்துபணிவிடைகள்தேடச்
சப்தமாதர்கள்
சொந்தமதாகமருங்கினில்சாமரைபோட
முனிவர்மாதர்
தந்திரிமீட்டிமிகுந்திடமின்னிசைபாட
அரம்பையர்கள்
வந்துபணிந்துகலந்துசிதநடனமாட
சத்திகளெல்லாம்
மகிழ்ந்துஜயஜ யென்னபுகழ்ந்துஅருகில்மன்ன
திகழ்ந்துபணிகள்மின்ன நிகழ்ந்துசரிதைபன்ன
மன்னுமளவில்லாத சர்வலோகநாயகியாய்
பன்னுமகிலகோடி சர்வஜீவதாயகியாய் ஜோதி

நாரதர்விருத்தம்-இ-ம்- ஆனந்தபைரவி.

பார்வதிதேவியாரின் பகர்மணிவாசல்காக்கும்
சீர்பெறுமங்கையேகேள் திருவடிதரிசனைக்காய்
பேர்பெறுவீணைகொண்டு பிரியமாய்நாரதன்றான்
நேர்மையாய்வந்தானென்று நிகழ்த்துவாய்விரைவில்தானே.

வசனம்.

பார்வதிதேவியார்வாசல்காக்கும் ஓ அம்மணி! தரிசனைபின் பொருட்டு நாரதன் வந்திருக்கிறானென்று சொல்லவேண்டும் அம்மணி.

சத்திகள்விருத்தம்-இ-ம்-கலியாணி.

அண்டபிண்டங்களாகுமனைத்தையுங்கெற்பத்துள்ளே
கொண்டநாயகியேகாமக்கோட்டிமே போற்றிபோற்றி
அண்டத்தைக்[illegible]ரிலேலங்கித் தவஞ்செய்நாரதரேவந்து
முண்டகமலர்த்தாள்சேவைமுறைமெசெயவந்தாரம்மா.

வசனம்

பரமேஸ்வரி! சரணம் சரணம் நாரதர் தரிசனஞ் செய்யும்படிவந்திருக்கி
றார் உத்தரவுதரவேண்டும் அம்மணி.

அம்பாள்விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி.

காரனைகுழலின்மாதே
தாரகரூபந்தேர்ந்த
நாரதமுனியேயிந்த
நேரமேவரச்சொல்வாயே.

வசனம்.

ஓபெண்ணே! வேதவித்தாகிய நாரதமகாமுனியை யிப்பொழுதே வரச்
சொல்லுவாய்பெண்ணே.

சத்திகள்விருத்தம்-இ-ம்-காபி.

வருந்திஐம்புலனும்வென்ற
அருந்தவ முனியேகேளாய்
பொருந்திய சேவைக்காகப்
பரிந்துடன் வரச்சொன்னாரே.

நாரதர் தரு-இ-ம்-காபி.

பல்லவி.

கிருபைபுரிநாத ரூபசர்வலோகநாயகி.

அநுபல்லவி.

சருவலோகநாயகி சுதர்மபாலதாயகி கிருபை

சரணங்கள்.

அந்தரிசுதந்தரிகிரம்பரிபரம்பரி
அனந்தரிதிகம்பரிதுரந்தரிசவுந்தரி கிருபை

சூலிதயசாலிகுணசாலிநிறநீலிசு
சீலிமறைமூலினிகபாலியநுகூலினி கிருபை

நாரதர் விருத்தம்-இ-ம்-ரேகுபதி.

நாரணிபோற்றிவேதநாயகிபோற்றிமுக்கட்
பூரணிபோற்றியோதும் புங்கவிபோற்றிலோக
காரணிபோற்றிஞானக் கௌரியேபோற்றிவாச
ஆரணிகுழலாய்போற்றி யம்பிகைபோற்றிபோற்றி.

வசனம்.

சரணம்! சரணம்! அம்மா! மகேஸ்வரி!

அம்பாள் விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி.

முப்புவனமேசெல்லு மோனநாரதரேகேளீர்
முப்புரமெரிப்பதற்கென் மூர்த்தியார்சென்றாரென்றன்
முப்பொறிகளுமேநாளு முயன்றுங்காணுமையாலே
முப்பகையிலானேயந்த மூலத்தைத்தெரிவிப்பாயே.

வசனம்.

கேளும் நாரதரே! திரிபுரதகனஞ் செய்யும்படி பரமேஸ்வரர் போனார் இதுவரையிலும் வரவில்லை. நானெங்கெங்குங் காணவில்லை. ஆகையால் அவரெங்கிருக்கின்றாரோ அந்தவிவரத்தைத்தெரிவிக்கவேண்டும் நாரதரே.

நாரதர் விருத்தம்-இ-ம்-ரேகுபதி.

உலகத்திலென்னைக்கண்ட வும்பருமுனிவர்தாமும்
கலகத்தைச்செய்வோனென்று கட்டுரைப்பார்களல்ல
திலகத்தையணிந்திடுஞ் சித்திரவதனத்தினளே
பலகற்றோர்க்கூமையென்னப் பகருவன்காணுமம்மா.

வசனம்.

வித்தையுடையவர்களுக்குமுன்னே ஊமையென்னப்பேசப்போகிறான் அதுபோலச்சகலமுந்தெரிந்ததங்களுக்கு நானென்ன சொல்லுவேன். எதையாகிலுஞ் சொன்னால் என்னைக் கலகக்காரனென்பார்கள் நா னென்னசெய்வேன்.

அம்பாள்விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி.

பொன்னையேகாணுவோர்கள் புடமிட்டுமாற்றைக்காண்பார்
உன்னையேசாண்போர்தெய்வ வுளவெலாந்தெரிந்துகொள்வார்
முன்னைநாள்கங்கைசெய்தி முனிவனேயுன்னாற்றேர்ந்தேன்
என்னையேசோதிக்காம லின்புடனுரைசெய்வாயே

வசனம்.

பொன்னைப்புடமிட்டு மாற்றினைக்காண்பார்கள். உன் வாய்ப்பேச்சைக் கேட்டால் தேவரகசியங்கள்விளங்கும் பூர்வகாலத்தில்கங்கையானவள் சுவாமியின் சடையிலிருக்கும் செய்தியை யுன்னாலன்றோதெரிந்தேன். என்னைச் சோதிக்காமல் உரைசெய்யவேண்டும் நாரதரே.

நாரதர்விருத்தம்-இ-ம-மத்தியமாவதி.

வேதங்கள்தவத்தைச்செய்து வேதண்டமானதந்த
வேதத்தின்முடிக்கொழுந்தாய் மேவினரையன்கங்கை
நாதனார்க்குகந்துசொக்கநாயகி யெனும்பேர்பூண்டு
ஆதரத்துடனிருக்கவங்கவர் மகிழ்கின்றாரே.

வசனம்.

வேதங்கள்தவஞ்செய்து மலைவடிவாயெடுத்தது. அந்தமலையின் கொழுந்துபோல் சுவாமிவிளங்கியிருக்கிறார். அந்தவிடத்தில்கங்கையானவள் திருமலைச்சொக்கநாயகி யென்ற பெயரோடு இப்போதுகலந்து சந்தோஷித்துவாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றார். அம்மாநான் போய்வருகிறேன்.

அம்பாள்விருத்தம்-இ-ம-ரேகுபதி.

சத்தியாந்தோழிமாரே தாரணிதன்னிலேதான்
மித்திரமாகவேதான் விளங்குஜானவியைக்கூடி
வித்தகனுறையுமந்த வேதமாமலையிற்சென்று
பத்தியாய்த்தவத்தைச்செய்யும்படிவத்தைக்கொள்வோம்வாரீர்

வசனம்.

தோழிகளாகிய சத்திகளே! பூமியில் கங்கையைச் சுவாமி கூடிக்கொண்டிருக்கின்றாராம், அந்தவேதமலையில் நாம்போய்த்தவத்தைச் செய்யும்படி போவோம் வாருங்கள் சத்திகளே.

அம்பாள்தரு-இ-ம-கேதாரம்.

பல்லவி.

தவஞ்செய்யப்போவோம்வாரீர்-தரணியினும்

சரணங்கள்.

கவலைதனையகற்றிக் கருணைபெறவேபண்டு
காட்சிகொடுக்குமந்தக்கழுக்குன்றந்தனைக்கண்டு　　தவம்

செப்பும்நாலுவேதமுந்தினந்தினமுந்தொண்டு
செய்துமலைவடிவாய்த்திகழுந் தலத்தைக்கண்டு　　தவம்

37

கந்தமிகுந்தமலர்க் கமலந்தனிலேவண்டு
கானம்பாடுந்தடமுங்கவினுஞ்சோலையுங்கண்டு. தவம்

அம்பாள் விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி.

வஞ்சிபோலிடையின்றே முறைகளேமலைத்தாக
விஞ்சியதலத்திதில்வந்தோம் விமலனார்கருணைபெற்றே
எஞ்சிலிலாதிருக்க யானின்றுசவந்தனைச்செய்வேன்
கஞ்சுகம்போலேபக்கங் காவலாயிருந்திடுரே.

வசனம்.

வேதமலையில் வந்தோம். இனிப்பரமசிவன் அருள்பெறும்படிநான்தவஞ் செய்கிறேன். நீங்கள்பக்கத்தில் காவலாயிருங்களடி சந்திகளே.

தரு-இ-ம்-கமாஸ்-தா-ம்-ஆதி.

பல்லவி.

தவஞ்செய்தாள்சிவ சாம்பவியாம்பாவை.

அநுபல்லவி.

நவந்தருபேதமாக நடிப்பவன்மேலன்பாக தவ

சரணங்கள்.

பொறியைந்துமே மறுத்துப்புலனைந்துமேவெறுத்து
நெறியில்நெஞ்சைநிறுத்திநிலையில் பார்வையுறுத்தித் தவ
திகழுமறையில்பண்டு சின்முத்திரைகையில்கொண்டு
சுகபஞ்சாட்சரம்விண்டு சோதிமண்டலங்கண்டு தவ

பொதுவிருத்தம்-இ-ம்-பியாக்

சாம்பவியாம்மடந்தைதவ நிலைதனைமகிழ்ந்து
பாம்பினையணிந்தமுக்கட்பசுபதி பரமர்தாமும்
தீம்பனிமொழியாளுக்குத் தெரிசனங்கொடுப்பதற்காய்த்
தம்பரிக்குப்பிரத்தியட்சத்தைத் தருகின்றாரே.

தரு-இ-ம்-பியாக்-தா-ம்-ஆதி.

பல்லவி.

பிரத்தியட்சமானார் பிரியமாய்த்தவத்தைக்கண்டு

அநுபல்லவி.

கரத்தில்மான்மழுவெடுத்து காளகண்டருமான
கருணைமிகவும்பொழில்கள் கலையுங்காண பிர

சரணங்கள்.

சிவந்தசடைமுடியில் திகழுமதிவிளங்கத்
தேன்துளித்திடுங்கொன்றைத் தேமாலையுந்துலங்க பிர
சங்காபரசிவ சம்புவென்னப்புகழ்ந்து
தவஞ்செய்பார்வதி தவநிலையைமகிழ்ந்து பிர

சுவாமி-விருத்தம்-இ-ம-யமுனகல்யாணி

இமாசலமாதே நீதானே துக்கா யிங்குவந்தாய்
தயாலமேநிறைந்தவிந்தத்தலத்திலே புலன்கள்வென்று
புமான்களுஞ்செயக்கூடாத பொற்புறுதவத்தைச்செய்தாய்
சமானமில்லாவுனக்குத்தாழ்வென்ன சொல்லுவாயே.

வசனம்.

ஓபார்வதி ! இங்கே யேன்வந்து தவத்தைச் செய்தாய் உனக்கு என்ன குறைவு சொல்லுவாய்பார்வதி.

தரு-இ-ம-யமுனகல்யாணி-தா-ம்-ரூபகம்

பல்லவி

தாழ்வு உனக்கென்னமானே-இங்கே
தவஞ்செய்யவந்ததேனே

அநுபல்லவி

வாழ்வுமிகும்வெதமலையிலிந்நாளே
வந்துதவஞ்செய்தபெண்ணினல்லாளே தாழ்வு

சரணங்கள்

இங்குன்னிடமிருந்தாலும்வேறே
எங்கேதனித்திருந்தாலும்
தங்குமலர்மணம்எள்ளிலெண்ணெய்போலச்
சத்திசிவங்களாய்ஒத்திருந்ததாலே தாழ்வு

உன்னைத்துணைப்பெற்றல்லாதுதொழில்
ஒன்றுமெனக்குச்செல்லாது
பொன்னேவுனக்குப்போதித்தவராரடி
போதனைநீக்கியபேதமேபாரடி. தாழ்வு

தரு-இ-ம்-வசந்தா-தா-ம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

சம்போமகாதேவ சங்கரமகானுபாவ.

அநுபல்லவி.

அம்போருகபாலநேத்ரா ஆகமபுராணசாஸ்த்ரா
சம்பாதிபத்தஸ்தோத்ரா சதுர்வேதாசலக்ஷேத்ரா — சம்

சரணங்கள்.

காலகாலகரகபால கருவாலவாலசீல
ஆலாலகண்டமூல அற்புதசுராநுகூல — சம்
சுமாரிகங்காதரவர கௌரிமனோகாசிர
சோமசேகரபுர ஆரூல பாணிநும்அரகர — சம்

அம்பாள்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி.

முன்னொருநாளிலேதான் மூதிடப்பாகந்தந்தீர்
பின்னொருநாளிலேதான் பேசர்த்தபாகந்தந்தீர்
மன்னியவிந்நாளில் மலையிலோர்பெண்ணைவைத்தீர்
அன்னியமிலாமல்வாழ்வீரடியாட்குங் குறையுண்டாமோ.

வசனம்.

என்னைப்பிரியாமலிருக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்ததற்கு முன்னாளிலே யிடப்பாகத்தைக்கொடுத்தீர் பின்பு அர்த்தபாகமுங்கொடுத்தீர் அப்படிசெய்ததைமறந்து இப்போது இந்தமலையில் கங்கையாகிய பெண்ணை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறீர் இப்படியிருந்தால் அடியாளாகிய வெனக்குக்குறைவுஇருக்குதோவையா.

சுவாமிவிருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி.

சொல்லிலேபொருளைப்போலுஞ் சுடர்மணியொளியைப்போலும்
நல்லபாநெய்யைப்போலும் நவிலெள்ளிநெய்யைப்போலும்
தொல்லியயாகவேநாஞ் சொலுஞ்சிவசத்தியென்றே
நல்லு[illegible]வாழ்வோம் சந்தேகமேது சொல்வாய்.

வசனம்.

சொல்லும்பொருளும் மணியுமொளியும்பாலுநெய்யும்எள்ளுமெண்ணெயும் மலரும் மணமும் போலச் சிவமுஞ் சத்தியுமென்ற பேரோடு அபேதமாக வாழ்கிறோம் இப்படியிருக்கச்சந்தேகமென்ன பெண்ணே.

தர்க்கதரு-இ-ம்-எதுகுல-காம்போதி.

அம்பாள்.

பன்னருமொருகரியகூந்தலையத்தமலைமுடிதன்னில்
வாரியேயிருப்பதுவுமென்னசூதே.

சுவாமி.

மன்னியவொருகரியமேகமே அந்தமலைமுடிதன்னில்
வந்துதினந்தவிழ்ந்திடுமாதே.

அம்பாள்.

பகருங்கடலைப்போலக்கண்களே அந்தமலைமுடிதன்னில்
பளபளென்று மின்னுவதென்னகூதே.

சுவாமி.

மகரந்தங்களையுண்டுவண்டுகள் அந்தமலைமுடிதன்னில்
வந்துதினமும்பொருந்திடுமாதே.

அம்பாள்.

நட்சத்திரங்கள்போலப்பற்களே அந்தமலைமுடிதன்னில்
நன்னிவயங்குவதென்ன கூதே.

சுவாமி.

கட்சிழுங்கலிலுதிர்ந்தமுத்துக்கள் அந்தமலைமுடிதன்னில்
கலந்துதினமுந்திகழ்ந்திடுமாதே.

அம்பாள்.

சுந்தரமாய்த்திரண்டதோள்களே அந்தமலைமுடிதன்னில்
தோன்றித்துலங்குவதென்னகூதே.

சுவாமி.

சந்தம்வளர்ந்தெழுந்தமுங்கிலே அந்தமலைமுடிதன்னில்
தங்கித்தினமுந்தயங்கிடுமாதே.

அம்பாள்.

மல்லிகைச்செண்டுதனங்களே அந்தமலைமுடிதன்னில்
மயங்கியேவிலக்குவதென்ன கூதே.

சுவாமி.

சொல்லும்யானைமஸ்தகங்களே அந்தமலைமுடிதன்னில்
துன்னித்தினமுந்திகழ்ந்திடுமாதே.

அம்பாள்.

மீதர்வொடுதம்பம்போலத்தொடைகள் அந்தமலைமுடிதன்னில்
மாட்சியாய்க்காண்பதென்னகூதே.

சுவாமி.

கதலிவனத்திலிருக்கும்வாழையே அந்தமலைமுடிதன்னில்
காட்சியாகவிளக்கிடுமாதே.

அம்பாள்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி.

மோகத்தினாலேயன்றோ முழுமோசஞ்சொன்னீருமுச்
சாகத்தையிழுத்துமிந்தச் சமயத்திலிலக்கும்வேத
நாகத்திலிருக்குஞ்சொக்க நாயகியென்பேனந்தக்
கோகத்தின்முலையாள்வார்த்தைக்கூறுவாள்கேட்டிடுமே.

வசனம்.

சுவாமி! மோகத்தினாலே மோசவா[illegible]சொல்லுகிறீர் வேதமலையிலிருக்கும் சொக்கநாயகியைக்கூப்பிடுவேன் அவள் பதில்வார்த்தை சொல்வாள் கேளும்சுவாமி.

அம்பாள்கூப்பிடுகிறது.

ஓமலைச்சொக்கநாயகி! ஓமலைச்சொக்கநாயகி!!

மலைச்சொக்கநாயகிவிடை.

ஏன்.

பொதுவிருத்தம்-இ-ம்-கா[illegible]

தன்குற்றந்தெரிந்துகொண்ட சங்கரனுமையைநோக்கி
நன்குற்றமொழியதாகும் நயவசனத்தினாலும்
இன்குற்றேவலைநாஞ்செய்தே யெழுந்தவிப்பிணக்கைமாற்ற
முன்குற்றமொன்றுமில்லார்முதலவன்வேண்டலானார்.

வசனம்.

சிவபெருமான் நயவசத்தினால் பார்வதிகோபத்தைத்தணிக்கும்படி வேண்டுகிறவிதங்காண்க.

சுவாமிதரு-இம்-காபி-தா-ம்-சாபு

மானே ஏனே மணவாளன் மேல் மோடி
நானேஉனைவேண்டி நத்திவந்தேனடி மானே

குலத்திற்பிறந்தவர் கொழுநனைவெறுப்பரோ
[illegible]லந்தினைச்சாதித்துச் சந்ததமறுப்பாரோ மானே

குற்றங்களைத்தனை அத்தனையுந்தள்ளு
முற்றுமென்மொழியிலே நம்பிக்கையைக்கொள்ளு மானே

அம்பாள்-தரு

பல்லவி.

போம் போம் ஐயாபோம் ஐயா அவளிடத்தில்

அநுபல்லவி.

வீம்புவார்த்தை எதுக்குத்தாம்பலுக்கின்றீர்மெள்ள போம்

சரணங்கள்.

காத்திருப்பாள்முகம் வேர்த்திருப்பாள்மையல்
தீர்த்திடவேயவள் வார்த்தைக்குபயந்து போம்

அண்டமெலாவும்வே தண்டத்திலேயவள்
ஒண்டியாகவிருந்து சண்டைபிடிப்போகிறான் „ போம்

சுவாமிவிருத்தம்-இ-ம்-பமுகைல்யாணி.

தீதற்றபெண்ணேயின் சந்திக்கவேண்டாநம்ம
பேதத்தினுலேயிக்கப் பிரியமாய்வந்தேயுன்றன
பாதத்தைத்தொட்டேநீயும் ப்ரிவுடன்மகிழ்ந்தேயுன்கு
ரோதத்தைப்போக்கிக்கொண்ட குறைகளைநீக்குவாயே.

வசனம்.

ஏ! பார்வதி! சிவஞ்சத்தி என்றஅபேதத்தைநினைத்து உன் பாதத்தை
பிடித்தேன் உன்கோபத்தை விட்டுவிடுபெண்ணே.

அம்பாள்-விருத்தம்-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை

பதியெனுமவர் பணிந்தார்பகைகளான
மதியும்பாம்புஞ்செய்த வணக்கத்தைமகிழ்ந்தேனில்லை
நதியவளாகுஞ்சொக்க நாயகிவணங்கக்கண்டேன்
எதிரிலாதினிநான்வாழ்ந்துன் னிஷ்டமாயிருப்பேன்கண்டீர்.

வசனம்.

ஏ பரமசிவனே! இப்போது நீர் என்னைவணங்கினபோது உபமான வி
ரோதிகளாகிய சந்திரனும், சர்பமும், என்னைவணங்கின அதற்குநான்சந்தோ
ஷப்படவில்லை உமது ஜடாபாரத்திலிருக்கின்ற சக்களத்தியாகிய கெங்கை
யானவள் என்னைவணங்கினாள் எனக்கொருமகாசந்தோஷமாச்சுது இனியெ
னக்கொருவரும் சமானமில்லை கட்டளைப்படிக்கு நடக்கிறேன்சுவாமி.

பொதுவிருத்தம்-இ-ம்-பாகு

தேவர்மாமுனிவர்சித்தர்-யாவருமகிழ்ந்துநீட
ஆவலாயுமாமகேசர் மேவியமணஞ்செய்தாரே.

கட்டியன்வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால்முப்பத்துமுக்கோடிதேவர்களும்,நாற்பத்தெ
ண்ணாயிரம் முனிவர்களும்மகிழ்ந்து மங்களகோஷ்டம்செய்து உமாமகேசர்க
லியாணஞ்செய்துகொள்ளுகிறவிதங்காண்க.

தரு-இ-ம்-பரசு-தா-ம்-ஆதி.

பல்லவி.

மணமாலை சூட்டிக்கொண்டார்-உமாமகேசர்

அநுபல்லவி.

மணமாலைதனைச்சூட்டி மகிழ்ந்து வாழ்ந்திருக்க
யலருமணமும்போல மருவிச்சுகித்திருக்க மண

சரணங்கள்.

கண்ணபிரான் ஒருபுரந்தனில் கொண்டாடக்
கயிலாசனென் ஒருபுரத்தனில் மகிழ்நீட
விண்ணவர்க்கரசனும் விரைந்து சாமரைபோட
மெய்த்தவமுனிவரர் [illegible]ந்து மங்களம்பாட மண

புநல்மண மகரந்தப் புழுதி[illegible] துலாவப்
புஷ்பவருஷத்தைக் கந்திருவர்பூரித்துத் தூவ
நகர வின்னிசைவாத்தியம் எங்கெங்குமேவ
நந்திதேவர் வேத்திரந்தாங்கியே பராவ மண

அடியவர்கூட்டங்கள் அன்பாய் ஜயஜயென்ன
அந்தணர்சாமவேதத்தின் இசையைப்பன்ன
படிமிசையிருக்கின்ற பலருநிறைந்து மன்ன
பக்தன்ஜெகநாதன் பகருந்துதியுந்துன்ன மண

மங்களம்.

இ-ம்-காணடா-த-ம்-ஆதி.

கமாசலசுபமங்களம் நித்யஸ்வரூபா மங்களம்
ஜகத்காரணசிவ சங்கரகங்காதரா அகளங்கமங்களம்
சந்தரசடாதர சர்பாபரணசரோஜசரண மங்களம்
சுபசகிதிரிபுரசுந்தரிமோகா குலபிஞ்கா மங்களம்
வாசுரகேசவ வந்திதபாதா மாயாதீதா மங்களம்
ஜெகநாதபக்தஇருதயநிவாசஜயஜகதீசாமங்களம்.

ஐந்தாநாள் நாடகம்.

மந்திரிவிருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி.

ஒப்பிலாவரசனேகேளாநாரதனான்பாய்ச்
செப்புகட்டளைப்படிக்குத்திருப்பணிசெய்யவேண்டும்
சுப்பிரமிகுந்தபொன்மைச்சுரகுலந்தனிலேவாழும்
தப்பிலாமயனையிந்தக்கட்சணம் வரநினைத்திடரே.

வசனம்.

கேளுமகாராஜனே! நாரதபகவான் கட்டளையிட்டபடி சிவாலயத்திருப்ணி செய்யவேண்டும் அதற்காகத்தேவலோகத்திலே யிருக்கும்விசுவகர்ம்மாவருவிக்கும்படி நினைக்கவேண்டும் மகாராஜனே.

இராஜன்-விருத்தம்-இ-ம்-காம்போதி.

விசுவநாதன்வாழ்கின்ற வேதமாமலையிலிந்நாள
விசுவத்திலுள்ளோர்பாரு மெச்சிடவாலயத்தை
விசுவாசமாகக்கட்ட வேண்டுமாதலினாலன்பாய்
விசுவகர்ம்மாவேயிந்த வேளைநீர்வருகுவீரே.

வசனம்.

பரமேசுவரன் எழுந்தருளியிருக்கும் இந்த வேதமலையில் மகாவிநோதமாக ஆலயங்கள் கட்டவேண்டும் ஆகையால் ஒ விசுவகர்ம்மாவே இப்போதேநீர் வரவேண்டுமையா.

பொதுவிருத்தம்-இ-ம்-பியாகட

நீற்றுச்சந்தனந்தரித்துக் கெட்டிப்பட்டுடையுடுத்தி
மாற்றுயர்பொற்பூணூலு மார்பினில்விளங்கவையம்
போற்றுமைந்தொழிலையெல்லாம் பொறித்திடச்சிற்பநூலை
வேற்றுமையிலாதுணர்ந்த விசுவகர்ம்மாவந்தாரே.

வசனம்.

விஸ்வகர்மா வருகிற விதங்காண்க.

தரு-இ-ம்-பியாகடை-தா-ம்-சாபு.

பல்லவி.

மித்ரனுகிப்பலவிசித்ரநிர்மாணஞ்செய்யும்
விசுவகர்மாவந்தனனே

அநுபல்லவி.

சத்ரபதியெனும் பவித்ரனுஞ்சுரகுரு
தன்னினைவுதெரிந்து மன்னுமனம்புரிந்து — மித்ர

சரணங்கள்.

பகலவனுட்லதைக் கடைந்தப்பாலடுத்தவன்
பருத்தமேருவளைத்துச் சிவனுக்குக்கொடுத்தவன்
அகிலவிராமனுக்காச் சேதுவையெடுத்தவன்
ஐவரையரக்குமாளிகைநின்றுவிடுத்தவன் — மித்ர

மாந்தைப்பட்டினத்துளன் மன்னுயிர்காத்தவன்
மாணிக்குமுடக்காக விருந்துமேகோத்தவன்
சாந்தபசுவுதாக மாத்தினையாத்தவன்
சகலதொழிலுமைந்து தொழிலாலேபூத்தவன் — மித்ர

விசுவகர்மாவிருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

வேழமாமுதுகில்மன்னி வெற்றியேபெற்றுவாழும்
சோழர்தங்குலத்தில்வந்த சுரகுருமன்னுபோற்றி
தோழனைப்பிரமனுக்குத் தோன்றியேவாழுமென்னை
ஆழலைச்சூழ்வையகத்திலழைத்தகாரணஞ்சொல்வாயே.

வசனம்.

சோழவம்சாதிபதியாகிய சுரகுருமகாராஜனே! சரணம் பூலோகத்திற்கு என்னை அழைத்தகாரணந்தெரிவிக்கவேண்டும்மகாராஜனே.

இராஜன்-விருத்தம்-இ-ம்-கல்யாணி.

முன்னுநாரதரெனக்கு மொழிந்தவம்மொழிப்பிரகாரம்
பொன்னினும்மணியினுற் கோபுரமதில்மண்டபாதி
தன்னிகரிலாதவேத சைலத்திலமைக்கவேண்டி
உன்னையேயழைத்தேனீயு முவந்துடனமைத்திடாயே.

வசனம்.

கேளும்விசுவகர்ம்மாவே! நாரதர்கட்டளைப்படி இந்தவேதமலையில்கோபுரம் மதில்மண்டபமுதலான திருப்பணிகள் செய்வதற்காக உன்னையழைப்பித்தேன் அந்தப்படி நிருமிக்க வேண்டும் விசுவகர்ம்மாவே.

விசுவகர்மா விருத்தம் இ-க்-ஆனந்தபைரவி

குணத்தினேரில்லாமன்னு பணித்தமாத்திரத்திற்றனே
குனித்தவுன்மனப்படிக்கு க்ஷணத்தினிலமைப்பிப்பேனே.

வசனம்

கேளுமகாராஜனே! தங்கள் கட்டளைப்படி ஒருக்ஷணநேரத்தில் தங்களிஷ்டப்படி நிருமிப்பேன்.

இராஜன் விருத்தம் இ-ம்-தோடி

மேவருமன்பினுரே விளங்கியமந்திரிமாரே
ஓவாருஞ்சிற்சிற்பாசாரியு வந்துடனமைப்பதற்காய்
மாவணமாகும்பொன்னு மணிகளுமேவலாளும்
நீவருவித்தேயிந்த நேரமேகொடுத்திடாயே

வசனம்.

அன்போடு விளங்குகின்ற ஓ மந்திரியே சிற்பாசாரி நிருமிப்பதற்கு வேண்டிய நவரத்தினங்களையும், சொர்ணத்தையும், வேலைக்காரர்களையும் இப்பொழுதே வருவித்துக்கொடுக்கக்கடவாய் மந்திரி.

மந்திரி விருத்தம் இ-ம்-ஆனந்தபைரவி.

வல்லகட்டியனேராஜன் சொல்லியபடிக்குத்தானே
பல்லவாமணியும்பொன்னும் கொல்லருமனுப்புவாயே.

வசனம்

அகோ கட்டியக்காரா! மகாராஜன் உத்திரவின்படிக்குச் சிற்பாசாரிக்கு வேண்டிய சுவர்ணத்தையும், நவரத்தினத்தையும் வேலைக்காரர்களையும் அனுப்புவாய் கட்டியக்காரா.

கட்டியன் வசனம்.

அப்படியே யனுப்புகிறேனையா மந்திரி.

கட்டியன் விருத்தம்.

சித்திரவிசித்திரமாக சிவாலயங்கட்டவல்ல
புத்தியில்மிகுந்தசிற்பாசாரியே புகலக்கேண்மோ
உத்தமமந்த்ரியிந்த வொருகோடிபொன்னைக்கொண்டு
நித்தியப்பெம்மானுக்கு திருமிப்பாய்கோயில்தானே.

வசனம்

சிவாலயம் திருமிப்பதிலே வல்ல சிற்பாசாரியே! இதோ மந்திரி கொடுத்த ஒருகோடி பொன்னினைக்கொண்டு கோயில்கட்டத் தொடங்குவாய் சிற்பாசாரியே.

பொது விருத்தம்.

மாலயன்காணுதோங்கு மலைக்கொழுந்தீசனுர்க்கு
நூலதிற்சொன்னவண்ண நுண்ணறிவதனலாய்ந்து
சாலவுந்தேவர்கண்டு சந்தோஷமிகுதிகொள்ள
ஆலயங்கோபுரங்களாதியாக் கட்டினுனல்.

வசனம்

வேதமலையி லெழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானுக்கும் அடிவாரத்திலுள்ள பரமசிவத்திற்கும் சிற்பாசாரி கோயில் கட்டி முடித்தனன்.

விசுவகர்மா விருத்தம் இ-ம்-தோடி

பகலவன்குலத்தில்வந்த பார்த்திபாகேளாயுன்றன்
திகழ்மனப்பாங்கேபோலச் சிறப்புடன்மலையின்மீதும்
நிகழுமவ்வடிவாரத்து நிர்ம்மாணஞ்செய்தவித்தக்
ககனமேயளாவுங்கோவில் கட்டடமமைத்திட்டேனே.

வசனம்

சூரியவம்சாதிபதியாகிய சாருருமகாராஜனே! கேளுந்தங்கள் சித்தத்தின்படி இந்த வேதமலையின்மீதும், அடிவாரத்திலும் மகா லலங்காரமாக கோபுரம், மதில், மண்டபம், தூபி, ஆலய முதலியவைகளை நிர்மித்திருக்கிறேன் வந்து பார்க்கவேண்டும் மகாராஜனே.

விசுவகர்ம்மா-தரு-இ-ம்-நவரோக-தாளம்-ஆதி

பலல்வி

சிவாலயம்வந்துபாரும் நிர்மித்த
சீரும் பல நேரும்.

அநுபல்லவி

அவாவியதெய்வ்கர்பக்ரகமும் அந்தராளம் அர்த்தமண்டபமும்.

சரணங்கள்

சிலமேவு மகாமண்டபமும்
திருக்கல்யாண மண்டபமும்
சாலைமண்டப நிர்த்தனமண்டபமும்

சார்லாகார சபுரகாரம்வல்லிகை
கிருதமஸ்தகம் திராவிடம்வரு
வாயாசரவியாபி நாகர குக்குடம்
இவைகளுடனே மேலோங்கித்
தங்கியவரிசை கிரமந்தோறும்
உபானஜகதி குமுதகம்பட்டகை
கபோதநாசி மகாபத்மம்
மகாஜகதிகண்டம் பப்ரமுஷ்டிகள்
மகாவேதிகை காலவர்க்கம்
சாலேயுத்தநேவரு கும்பபஞ்சரம்
ஸ்தாலிகுடம்பலகை சுகநாசி
சுந்தரமாகும் மகாநாசியாளம்
சுந்தத்வாரமாங் கோபுரமும்
மந்தாகாரகோபுரமும் மகா
கோபுரத்வார ஆர்மியமும்
வருத்வார ப்ரசாதத்துடனே
மங்களமாக அமைத்தனனே
நிர்ம்மித்தசிரும் பலநேரும்
ஸ்வாநுபூதியை பெற்றிடவேமகா
சுரகுருநீ தொடங்காய்.

விசுவகர்மா விருத்தம் இ-ம்- ஆனந்தபைரவி.

செம்மேலகேளாயுன்றன் சித்தத்தின்படிக்குத்தானே
செம்மையாய்ச்சிவாலயத்தைச் சிறப்புடன்செய்துவிட்டேன்
மும்மையும்புகழைவாய்ந்த முதல்வனேயெனக்கிப்போது
சம்மதமாகவேதான் தயைகூர்ந்துவிடையீவாயே.

வசனம்.

[illegible]மகாராஜனே! தங்[illegible]இஷ்டப்படி. சிவாலயத்தை மகா அலங்கார[illegible]கச் செய்[illegible]டேன். [illegible] சம்மதமாக உத்திரவு கொடுக்கவேண்[illegible]ம் மகாராஜனே.

இராஜன் [illegible]னம்

மகா சந்தோஷம் அப்படியே போய்[illegible]ரும் விசுவகர்ம்மாவே.

பொது விருத்தம் இ-ம்- அ[illegible]வனி

மன்னவன்தெய்வலோகமபன்போனபின்புதன்[illegible]ல்
துன்னியதுணைவராகும் சொல்லுமந்திரியினோடு
முன்னியசிவபூசைக்காய் முதிர்நந்தவனத்திற்சென்று
மன்னுநால்வகையதாகு மணமலர்பறிப்பதானான்.

வசனம்

அதேதெப்படியென்றால் தெய்வத்தச்சன் போனபின்பு சாதரு மகா ராஜன் மந்திரியோடுநந்தவனத்திற்குப் போய்ச் சிவபூசைக்காக மலர்கொய் கிறவிதங் காண்க

இராஜன் தரு இ-ம்-நும்சுதொனி-தாளம்-ஏக

கொன்றைமலர்கொய்வேன் கோமான்பூசைசெய்குவேன்
என்றும்வேதமலையில்வாழும் ஈசன்பரமேசனுக்குநான் — கொ
அறுகுதன்னையருகுவேன் அரனடிக்குச்சொருகுவேன்
கறைமணிகண்டமுடையவனும் கழுக்குன்றத்தானுக்கேநான் — கொ
வில்வதளந்தொகுப்பனேநான் விமலரடிக்களிப்பனே
செல்வங்கணிறைந்தவேத சிலம்பினிலிருப்போனுக்கேநான் — கொ
முல்லைமாலைபணிகுவேனான் முதல்வன்பாதம்பணிகுவேன்
அல்லும்பகலும்நம்மைச்காக்கும் ஆரணமலையானுக்கேநான் — கொ
மல்லிகைமலர்பறிப்பனே மங்கைபாகர்க்குறிப்பனே
சொல்லும்வேதமலையில்வாழும் சூலபாணியானுக்கேநான் — கொ
தும்பைமலரெடுப்பனே தூயமாலைத்தொடுப்பனே
நம்பினோரைக்காக்கும் வேதநாகத்திலிருப்போனுக்கேநான் — கொ
சண்பகஞ்சேகரிப்பனே தானுபாதந்தரிப்பனே
பண்பாயிருக்குவேத பர்வதத்திலிருப்போனுக்கு — கொ
கோங்குமந்தாரைகொய்வேனே குணநிதிக்கெனவுய்வேனே
மாங்குயில்கள்வாழும்வேதமலையில் வாழும்பெருமானுக்கே — கொ

பொது விருத்தம் இ-ம்-நீலாம்புரி

அவனியையொருகுடைக்கீழரசாட்சிசெய்யுஞ்சோழ
தவறிலாவம்சம்வந்ததராபதிமலையின்மீது
நிவர்தருமலைக்கொழுந்தைநெஞ்சிலேநிறுத்தியன்பாய்
சிவபூசைசெய்திடற்குச்சிரத்தையாய்த்தொடங்கினானே.

கட்டியன் வசனம்.

சோழமகாராஜன் வேதமலைமே[illegible]ழுந்தருளியிருக்கும் மலைக்கொழுந் தாகிய சிவபெருமானை யிருதயத்தி[illegible]னித்து அன்போடுசிவபூசைசெய்யத் தொடங்குகிறவிதங்காண்க.

இராஜன் தரு-இ-ம்-நீலாம்புரி.

பல்லவி.

பூஜைமிகவுஞ் செய்குவேன் ஓம்பரசிவ

அநுபல்லவி.

வாசவன்கேசவன் வரன்துதித்திடும்வேத
மலைக்கொழுந்தெனவிளங்க வாருமகாதேவன் — பூஜை

சரணங்கள்.

உச்சிதமாகவே ருத்ரகோடிக்கருள்
சச்சிதானந்த சதாசிவமூர்த்திகன் பூஜை

தங்கியுகங்கள்தோறும் கங்கள்பூஜிக்கப்
பொங்கிமகிழ்ந்தருளுங் கங்கைதரித்தோனுக்கு பூஜை

நந்தியிருந்தருந்தவங்கள் புரிந்திடவே
வந்துமகிழ்ந்துதவும் சந்த்ரசேகரனுக்குப் பூஜை

பொதுவிருத்தம்-இ-ம்-ஆயிரி

நெற்றியில்விபூதிபூசி நிகழ்த்துகண்டிகைதரித்து
முற்றுணருடையான்பாத மூளரிபூசித்தபின்பு
கொற்றவனெதிரினின்று கும்பிட்டுப்பணிந்தெழுந்து
கற்றுவின்வந்துகாக்கக் கடனெனப்பிரார்த்தித்தானே.

வசனம்.

வேதகிரிநாதன் பாதத்தைமகாராஜன் விபூதிருத்திராட்சங்களதரித்துப் பூசித்தபின்பு பலமுறைவணங்கித் தெண்டனிட்டுவந்து காக்கவேண்டுமெனப் பிரார்த்திக்கின்றவிதங்காண்க.

இராஜன்தரு-இ-ம்-ஆயிரி.

பல்லவி.

தரிசனமேதருவாய்-சம்போசிவ

அநுபல்லவி.

அரிபிரமசுராதிப தோத்ரா
அனந்தானந்தாதி புங்கவத்ரிநேத்ரா தரி

சரணங்கள்.

திங்களுங்கொன்றையுங் கங்கையரவமும்
தங்கியவேணியும் பொங்கியமுக்கண்ணும்
துங்கமழுமான்விளங்கியகைகளும்
மங்கையிடப்பாகமுங் கொண்டசுந்தர தரி

மாலுமுயர்மறை நாலும்வானுமென்
மேலுங்காணுதற் கெக்காலுமுயற்சிசெய்
தாலும்தம்முப்பொறி யாலுமறியொணுக்
கோலமுருதர்னு போலும்விளங்கிய தரி

சுவாமி-தரு-இ-ம-பூபாளம்.
பல்லவி.

வந்தார்வேதகிரீசர் ஸ்ரீகைலாச
வாச சுயம்பிரகாசர்

அநுபல்லவி.

இந்திரனயனரி யிந்த்ராணிவாணிசெல்வி
நடதிருவர்சுரர்முனி கணஞ்சிவகணத்துடன் வந்

சரணங்கள்.

மரகதவல் லியாரும் கதலிவண் டிவனவேழப்பிள்ளையாரும்
சரவணத்துதித்தோரும்வீணையைக்கையில் தாங்குநாரதனும்
பரவியபுகழ்மகிபதி சுரகுருவுக்குப்
பண்புடன் வரங்களைப் பரிந்துதருவதற்கு வந்

மதிநதிசடையில்மின்னச் சர்ப்பாபரணம்மார்பினில்மின்னத்
துதிகொன்றைமார்பில்துன்ன அடியர்கள் சூழ்ந்துஜயஜயவென்
விசியரிதரிமாலைமென்மேலுமேவிதுளங்க [ன
வேழகையானைத்தோலின் விளம்புமுடைதுலங்க வந்

இராஜன்-தரு-இ-ம-சங்கராபாணம்.
பல்லவி.

வலியவந்தாண்டவனே எனக்குவேண்டும்
வரமருள்தாண்டவனே.

அநுபல்லவி.

அலரிவந்திட்டபன்றி யாலவுள்ளன் கதளத்திற்கூட்டி
அற்புதமிகுந்தகாட்சியனைத்துமெனக்குக்காட்டி வலிய

சரணங்கள்.

கார்மழைப்பயிர்களைக்காக்க வந்ததுபோலும்
கன்றைப்பசுவைத்தேடிக் கலந்திருந்ததுபோலும் வலிய

தரித்திரனைக்காக்கத் தாதாவந்ததுபோலும்
சாற்றுமலரடிக்குச் சுந்தநிபிறந்ததுபோலும் வலிய

சுவாமிவிருத்தம்-இ-ம-பூபாளம்.

சுரபியாலிந்தவேதத் தூயமாமலையில்வந்து
சுரர்களுமதிசயிக்கத் தொண்டுகள்பலசெய்த
சுரகுருமன்னவனாய் நாலுலகிலும்தச்
சுருலகிலும்உன்போல் தூயபக்திகாண்கிலேனே.

வசனம்.

பசுவினால் வந்தவேதமலையில்வந்து தேவர்களுஞ் சந்தோஷிக்கும்படி அனேகதிருப்பணிகள்செய்த சுரகுருமகாராஜனே! இந்தப்பூலோகத்திலும், அந்தத்தெய்வலோகத்திலும் உன்னைப்போலப் பக்திசெய்தவர்களை நான் பார்க்கவில்லைமகாராஜனே.

இராஜன்விருத்தம்-இ-ம்-பூபாளம்.

பகருவதற்கரியதாகும் பரசிவப்பொருளேபோற்றி
செகமெலாங்கர்ப்பமாகித் தந்தபார்வதியேபோற்றி
புகழுமைங்கரனேபோற்றி புனிதசண்முகனேபோற்றி
திகழ்மணிவண்ணாபோற்றி திசைமுகாபோற்றிபோற்றி.

வசனம்.

மனோவாக்குக்கெட்டாத பரமசிவனே சரணம், செகன்மாதாவாகிய பார்வதியே சரணம். விநாயகரே சரணம், சுப்பிரமணியரே சரணம், விஷ்ணுவே சரணம், பிரமதேவனே சரணம் சரணம்.

இராஜன்-தரு-இ-ம்-கல்யாணி.

அன்னையானவைநீயே அருந்தந்தைநீயே
ஆசார்யனீயே அனைத்துநீயாயே
வினைதீர்க்கவந்தாய் விடையேறுகந்தாய்
வேதாசலேசா வேதாசலேசா.
மெய்ஞ்ஞானநாதா விமலப்ரக்கியாதா
மென்பலர்ப்பாதா விகிர்தாவினோதா
விஞ்ஞானமீந்தாய் விடையேறுகந்தாய்
வேதாசலேசா வேதாசலேசா.
கழலணிதாளா கௌரிமணாளா
காளகங்காளா கழுவேந்துதோளா
விழலேனையாண்டாய் விடையேறுகந்தாய்
வேதசலேசா வேதாசலேசா.

சுவாமி-விருத்தம்-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை.

கையிலே வில்லும்வாளும் கதையுமேயேற்றுவந்தாய்
மையிலாமனத்தினாலும வாக்காலுங்காயத்தாலும்
துய்யதாம்பக்தியாலே தொண்டுகளனேகஞ்செய்தாய்
வையத்திலுனக்குவேண்டும் வரங்களைக்கேட்டிடாயே.

வசனம்.

ஓ சுரகுருமகாராஜனே! நீமுன்னேயுன்கையில் வில்லையும், கதையும், கொண்டு கொல்லுந்தொழிலுக்காகவந்தாய், பின்புமனோவாக்குக் காயங்களால்நல்லபக்திசெய்து அனேக திருப்பணிகளைச்செய்தாய் உனக்குவேண்டும் வரங்களைக்கேட்டுக்கொள் சுரகுருராஜனே-

இராஜன்-அகவல்.

சிவத்தலத்தின் சிவசமயந்தன்னிலுதிப்பதுவும்
சிவாகமபுராணமொடு சிவஞானத்தெளிவும்
சிவநாமசங்கீர்த்தனம் செய்வதேமேலாம்
சிவத்தொண்டர்திருத்தொண்டுதினந்தினஞ்செய்கிடலும்

சிவாலயத்திருப்பணியைத் தேடிப்பெற்றிடலும்
சிவலிங்கஸ்தாபனமும் சிவார்ச்சனையைச்செயலும்
சிவானுபவச்செல்வனைய்த் திகழ்வ தொடுகடையில்
சிவலோகசாம்பிராச்யம் சேரவருள்வீரே.

வசனம்.

ஏ பரமேஸ்வரா! யான்பிறக்கவேண்டியிருந்தாலும், அந்தஜனனமான துசிவஸ்தலத்திலும், சிவசமயத்திலுமிருக்கவேண்டும், சிவாகம புராணங்களை யேபடனம்பண்ணிச்சிவஞானமுள்ளவனாகவிருக்கவேண்டும், சிவநாமசங்கீர்த் தனமேசெய்யவேண்டும், சிவனடியார்கள் திருத்தொண்டுசெய்யவேண்டும், சிவலிங்கஸ்தாபனமும் சிவபூசையுஞ்செய்யவேண்டும் அனித்தியத்தில்சிவலோக சாம்பிராச்சியமடைந்த் தமது திருவடியில் இரண்டறக்கலந்து வாழவேண்டும் சுவாமி.

சுவாமிவிருத்தம்-இ-ம்-சவுராஷ்டிகம்.

நல்லதுவுன்னைப்போல நானிலந்தனிலியாரும்
மல்[illegible]பத்தியாக வரங்களைக்கேட்டோரில்லை
சொல்லியபடிக்குத்தானே [illegible]ய்மனமகிழ்ந்து தந்தேன்
கல்லியேயுன்பாவங்கள் காகம்போல்வீழ்ங்காணைப்.

வசனம்.

அகோகேளும் சாருகுராஜனே! நல்லது உன்னைப்போல இவ் வுலகத்தில் மகாபத்தியானவரங்களைக் கேட்டவரை நான்பார்க்கவில்லை நீ கேட்டுக்கொண்டபடி சந்தோஷமாகக்கொடுத்தேன் உன்பாவங்கள் காகம் போலப்பறந்தெழுந்து விழுங்காண்பாய் சாருகுராஜனே.

இராஜன்விருத்தம்-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை.

பரமனேயிந்தவேதகம் பர்வதந்தரிசித்தோர்க்கு[illegible]
பாவுமித்தலத்தில்வந்து பக்திகள்செய்தபேர்க்[illegible]ம்
பரவிநின்மகத்துவத்தைப்படித்தோர்க்குங்[illegible]ட்டபேர்க்கும்
பருதியைக்கண்டதாகும் பனிபோலவினைதீர்[illegible]ாயே.

வசனம்.

பரமேஸ்வரனே! வெகு தூரத்திலிருந்து இந்தவேதமலையைத்தரிசித்தாலும், இத்தலத்தில்வந்திருந்து பத்தியோடு அனேககைங்கரியங்களைச்செய்தாலும், இத்தலத்துமகத்துவத்தைப்படித்தாலும் கேட்டாலும், அப்படிப் பட்டவர்களுடையபாவங்களையெல்லாம் சூரியனைக்கண்டபனியைப்போலநீக்கவேண்டும்சுவாமி.

சுவாமிவிருத்தம்-இ-ம்-பூபாளம்.

அவ்விதமாகந்தானே யுரித்தனனினிமேனியும்
செவ்விதாம்பத்தியோடு திருந்காமைத்துக்காண்டே
ஒவ்விலாமனைவியோடு வொருநாறுவருஷம்வாழ்ந்து
திவ்வியபதவிசேரத் திருவருள்புரிந்திட்டோமே.

(வசனம்) கேளுஞ்சூரகுருமகாராஜனே! அப்படியேகொடுத்தேன் இனி பக்தியோடு இந்தத்தலத்தில் நகரமீண்டுபண்ணி நூறுவருஷ மரசாட்சிசெய்து கடைசியில்உன்மனைவிசமேதராகத்திவ்விய சாயுச்சியபதவியைச் சேரும்படித்திருவருள்செய்தோமகாராஜனே.

அம்பாள்விருத்தம்.

கூறுங்கற்புடையநல்ல குணவல்லிமாதேகேளாய்
மாறுகொள்ளாமலுன்றன் மணவாளன்மனப்படிக்குத்
தேறுதலாகச்செய்த சிவபத்திதனைமகிழ்ந்தேன்
வீறுமந்தியத்திலென்றன் விரைமலர்க்கழல்சேர்வாயே.

(வசனம்) கற்புள்ள குணவல்லிமாதே உன் புருஷனிஷ்டப்படி மாறுபடாமல்செய்தவுனதுசிவபக்திக்குச் சந்தோஷித்தேன் நீ அந்தியத்தில் என்னுடையதிருவடியை யடையக்கடவாய் சுகுணவல்லி.

விநாயகர்-விருத்தம்.

விள்ளலேகேளாய்வாழை வனத்திலேயென்னைக்கண்டு
கள்ளமில்லாதபத்தி களிப்புடன்செய்ததற்காய்
உள்ளத்தில்மிகமகிழ்ந்தோ மோதியபிரணவத்தின்
உள்ளநற்பொருளளித்தே மூணக்குவிக்கினம்வாராதே.

(வசனம்) சூரகுருராசனே இந்த வாழைவனத்தில் என்னைக்கண்டு பத்திசெய்ததற்காக நாம் மனத்தில் மிகவுஞ் சந்தோஷித்தோம் பிரணவார்த்தத்தை யுனக்குபதேசித்தேன் நீ செய்கிற காரியத்தில் யாதொரு விக்கினமும் எப்போதும்வாராத வரத்தைக்கொடுத்தோமகாராஜனே.

சுப்பிரமணியர்விருத்தம்.

செம்மலேகேளாயிந்தச் சிவத்தலந்தன்னில்வந்து
இம்மையிலெவருஞ்செய்யா வெழிற்றிருப்பணிகளெல்லாம்
சம்மதமாம்படிக்குத்தான்செய்தாய் மிகமகிழ்ந்தோம்
செம்மையாய்க்கலைகளெல்லாந் தெரிந்திடச்செய்திட்டோமே.

(வசனம்) கேளுஞ்சூரகுருமகாராஜனே இந்தத்தலத்திற்குவந்து ஒருவருஞ்செய்யாத திருப்பணிகளெல்லாஞ் செய்தாய்நாமிகவுஞ்சந்தோஷித்தோம் உனக்கெல்லாகலைஞானங்களையும் தெரியும்படி வரத்தைக்கொடுத்தோ மகாராசனே.

விஷ்ணுவிருத்தம்.

நாமிந்தத்தலத்தில்வந்து நம்பனைப்பூசைசெய்து
தாமத்தவளையாளத்தாம் சங்கினையுதிக்கச்செய்த
தாமிந்தத்தீர்த்தந்தன்னி லடைவுடன்ஸ்நானஞ்செய்யின்
போமெந்தநோயுங்கண்டாய் புண்ணியவரசரேறே.

(வசனம்) : புண்ணியம்வாய்ந்த அரசர்சிங்கமே நாமிந்தத்தலத்தில் சிவபூசைசெய்தற்கடையாளமாகப்பனிரண்டு வருடத்திற்கொருதரம் சங்கினையுற்பத்தி செய்யும். இந்தத்தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்த பேர்நோயனைத்து நீங்கி வாழ்வர் மகாராஜனே.

தேவேந்திரன்-விருத்தம்.

இத்தலந்தன்னைநாடி யிருந்தவமுஞற்றினான்றன்
சுத்தஞாயாகிநானுந் தூயநல்லிடியைக்கொண்டு

பத்தியாய்ப்பூசைசெய்து டிரவுவேனெந்நாளும்
உத்தமர்தரிசித்தேத்தி லோங்குவராயுள்பெற்றே.

(வசனம்) மகாராசனே! நானுமித்தலமடைந்துதவஞ்செய்து சுத்தனுயி னதற்கு அடையாளமாகப்பனிரண்டு வருடத்திற்கொருநாள் இடியபிஷேகஞ்செய்து வருகிறேன் இவ்விடிவபிஷேகத்தைத் தரிசித்தோர் ஆயுள்விருத்தியடைவர்மகாராசனே.

மங்களம்-இ-ம்-மத்திமாவதி.

பல்லவி.

மங்களம்ஜெயமங்களம்சுபமங்களம்சதாவிபவமங்களம்
தங்கும்வேதமலை வாழ்புரகரிக்கும்
நாயகமாந்திரிபுர சுந்தரிக்கும் மங்க

அநுபல்லவி.

சங்குசக்ராயுதந் தாங்குகரனுக்கும்
தாமரைப்பீடத்தில்வாழுமாரணற்கும்
சுந்தரியாள்மகிழ்ந்துகரனுக்கும்
சண்முகனுடைய சத்திதரனுக்கும் மங்க

சரணங்கள்.

நாடுமறைகட்கும் [illegible]க்கும்
நாரதமுனிவருக்கும் [illegible]முனிவர்கட்கும்
கோடிருத்திரருக்கும் [illegible]வர்க்கும்
[illegible]வசுக்கள் குணமா[illegible]கட்கும் மங்க
சொல்லும்மார்க்கண்டற்கும் சூரியசந்திரற்கும்
[illegible]குலத்துச் சுரகுருராஜற்கும்
[illegible]நாடகம் படிப்போர்க்கும்
[illegible]போர்க்கும் மங்க
விரகந்[illegible]
வீறுந்[illegible]கவிகட்கும்
சுரசங்கீத சுந்தரதேசிகற்கும்
சுத்தசித்தாந்த சிவசமயத்தோருக்கும் மங்க

வாழி.

மழைவாழி மழைமூலமகங்கள்வாழி
மகஞ்செய்யுமறையவர் வாழிமறைகள்வாழி
விழைவுறுநல்வேத மலைவாழியந்த
வேதமலைக்கொழுந்தாகும் விமலன்வாழி
தழைவுற்றவன் பாலப்ரமன்தொண்டு
தான்புரிந்த சுரகுருவாமன்னன்வாழி
இழையுற்றவிச்சரிதம் படிப்போர்கேட்போர்
ரெழிதினேரெல்லாரும் வாழிவாழி.

கரகுருநாடகம் சம்பூரணம்.